

STIDSHOLT

UNGDOMSSKOLE

Årsskrift 2004

Stidsholt Ungdomsskole Årsskrift 2004

Udgivet af Stidsholt Ungdomsskole
og elevforening

Bræmer Tryk A/S 98 98 14 66

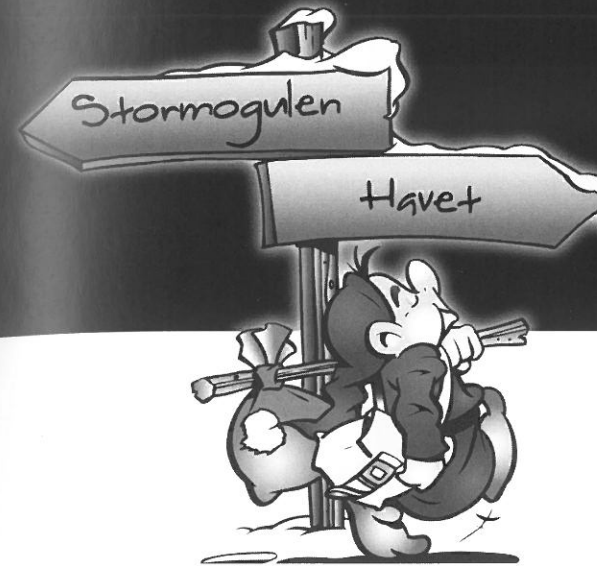
Indhold

En lille nisse rejste	s. 5
Nærkontakt af 3. grad	s. 8
Skriget 2004	s. 14
Siden sidst	s. 17
Brev med digt	s. 29
Nordjyllands Idrætsefterskole – Stidsholt	
Ungdomsskole midt i en brydningstid	s. 30
Mai og Mie om bestyrelsens arbejde	s. 36
Præsentation af elevforeningens bestyrelse	s. 40
Skolebillede 2002-2003	s. 42-43
Kære allesammen	s. 44
Brev fra jubilar	s. 49
Kære elever, lærere og personale	
på Stidsholt Ungdomsskole	s. 50
Teamsamarbejde	s. 51
Sygefar	s. 54
Ungdomsskole og bank	
– hvordan hænger det sammen?	s. 56
Nyt og anderledes – grafikerens får ordet!	s. 58
Internationalisering i de danske efterskoler	s. 62
Hilsen fra Litauen	s. 64
På besøg i Litauen	s. 65
Jubilarer	s. 67
Elevliste	s. 71

Ditte Ejlerskovs billeder:

- Skriget 2004Forsiden
- Diverse malerierSide 38, 39, 46 og 47
- Ditte Ejlerskov i atelieretBagsiden

En lille nisse rejste

*En lille nisse rejste
med ekstrapost fra land til land,
hans agt det var at hilse
på verdens største mand.*

*Han kom til stormogulen
og der, hvor kæmpekålen gror,
men mellem alle kæmper
han tyktes ingen stor.*

*Da gik han ned til havet
og stirred i det klare vand,
han smilte, thi nu havde
han set den største mand.*

Når de stu'er melder fra, må de bette træ'e te"
er en gammel talemåde, som vi endnu gen-
kender her i Vendsyssel. Grunden til at star-
te med denne talemåde skal søges i, at jeg forgæves
har søgt efter en gæsteskrivent til årets tema, nemlig
"globalisering". I det østlige Danmark er både politi-
kere og andre, der gennem medierne har deltaget i
debatten, blevet spurgt, om de kunne tænke sig at
være årets gæsteskrivent. Da ingen meldte positivt
tilbage, valgte forstanderen at spørge Gorm
Brandborg ("den bette"), om han kunne tænke sig
at være gæsteskrivent omkring emnet: "Tja, man kan
vel ikke undslå sig", var svaret. Derfor artiklen
"Nærkontakt af 3. grad".

Årets kunstner er også "en
bette klein en". Hun hedder
Ditte Ejlerskov og kommer fra

Af Gorm Brandborg Larsen

Strandby (nord for Frederikshavn forstås). Ditte er 22 år og har bl.a. udstillet på "Charlottenborg" og på "Brandts Klædefabrik" i Odense. For nuværende er hun startet i Malmø på kunstakademiet - ikke fordi hun har savnet tilbud fra Københavns "Akademi for de Skjønne Kunster" - men det var ikke internationalt nok for hende. Senest er det blevet til, at hun sammen med sin bror har fået til opgave at udsmykke "Det musiske Hus" i Frederikshavn. Mens dette årsskrift bliver sendt ud, står Ditte på talerstolen på Stidsholt, hvor hun fortæller vores elever om sit liv og sin kunst - Er nysgerrigheden vakt, kan I læse mere i den artikel, hun har forfattet til årsskriftet.

Billedet, der pryder forsiden og vores præsentationsmappe de næste år, hænger over indgangen til idrætshallen. Helt bevidst valgt, da "Skriget", som Ditte beretter om i sin artikel, for os er blevet et billede på "Nordjyllands Idrætsefterskole", som starter på Stidsholt efter sommerferien. Michael beretter om tanker, ideer og planer for den i sin artikel. Inden da har Ruth på sædvanlig grundig og oplysende måde berettet, om året der gik. Til sådan et år hører en Norgestur. Brian fik gennem samtale med et par 2. årselever indblik i nye og ukendte sider af sådan en tur. To piger fra sidste år indvilligede ligeledes i at skrive en artikel til årsskriftet. Artiklen hedder: "Mai og Mie om bestyrelsens arbejde". I artiklen:

"Præsentation af elevforeningens bestyrelse" fortæller medlemmerne lidt om, hvem de er, og hvad deres tilknytning til Stidsholt er. Ejvind er med her, da han er skolens "tovholder", når det drejer sig om elevforeningen.

Elevforeningen er til for gamle elever, som altid er velkomne til at få en hilsen eller en artikel med i årsskriftet. Det har Kristina Andreassen fået. Hun fortæller om, hvordan det er gået hende siden skolestarten 2002. Endvidere en hilsen fra en 30 års jubilæar samt fra Inge Frost, der sidste år leverede en del gamle billeder (årgang 53) til skriftet.

Hvert år har vi praktikanter fra Hjørring og Aalborg seminarier. I år sender Line og Anette os en hilsen.

Vi har ligeledes fået en hilsen fra vores køkkenleder gennem mange år, Kirsten Falden, der i marts måned fortalte mig, at hun ville søge andet arbejde. Vi ønsker dig held og lykke med dit nye arbejde og siger tak for de mange år, du var hos os.

Et nyt tiltag på det pædagogiske område er "teamsamarbejde", som Jeanette beretter om i sin artikel. Preben, der udover at være tilknyttet skolen som pedelmedhjælper også er sygefar, skriver i sit indlæg om det til tider krævende job at være "sygefar".

Vi har heller ikke i år glemt vores samarbejdspartnere, hvorfor jeg har bedt vores bankrådgiver, Jørgen Christiansen, levere et indlæg om Nordjyske Bank. Desuden skriver Thomas Bohnfelt, der er ansat på Bræmer Tryk i Vrå, om trykkeriets rolle i Stidsholts dagligdag.

Med de sidste artikler i årsskriftet er vi tilbage, hvor vi begyndte, da først Rima Martineniene fortæller om sit syn på globalisering, og Torben Pihl fortæller om

sin første rejse til Litauen og de indtryk, han fik med hjem herfra. Endvidere en hilsen fra en litauisk skole i Vilnius, hvor de har dansk på skoleskemaet, samt et gruppebillede fra det gymnasium af de lærere vi samarbejder med i 10@.

Årsskriftet slutter med en elevliste årgang 2003-2004. Og med den vil Ruth og jeg gerne ønske Jer en rigtig glædelig jul, med håbet om at jeres udsyn, når I rejser - rækker længere end nissens i prologen.

Nærkontakt af 3. grad

Af Gorm Brandborg Larsen

Det var navnet på en film, der gik for fulde huse for nogle år siden. Den handlede om mødet med de fremmede (aliens). Pointen var, at mødet med de ukendte foregik i flere stadier (1. 2. og 3. grad), så begge parter i mødet fik tid og lejlighed til at se hinanden an inden det endelige møde "face to face". En anden pointe var, at selv om folk er fremmede (aliens), er de ikke nødvendigvis onde og ude på at udrydde alle vi andre og vores kultur. En tredje pointe i filmen var, at vi altid ser fremmede som en trussel og derfor møder dem med et forsvar (i filmen militæret), hos os andre med fordomme og generaliseringer.

Min nærkontakt af 1. grad fandt sted på Halvorsminde Ungdomsskole. (I 1982 så vidt jeg husker). Vi ville sætte fokus på den stigende indvandring af fremmede til byen, hvorfor vi valgte at lave en emneuge med overskriften "Fordomme". I Hjørring var der på det tidspunkt indvandrere/flygtninge fra

bl.a. Iran, Sri Lanka og Vietnam. De iranske flygtninge gav mest grund til omtale blandt vore elever, hvorfor jeg sammen med en gruppe lærere valgte at tage dem til os. Emneugen startede i foredragssalen, hvor vi fortalte eleverne om projektet og inddelte dem i grupper, alt efter hvilket land, de skulle forestille at være flygtet fra. "Flygtningene fra Iran" (der af os var specielt udvalgt blandt eleverne) fik særstatus, således at de i uvished måtte vente et par timer på deres sagsbehandling og dermed mulighed for at komme ind i landet (foredragssalen) Oven på denne åbenlyse uretfærdige behandling lod vi en båndoptager køre en times tid og hørte uden kommentarer, hvad elevernes umiddelbare syn på iranere var.

- Jeg ved ikke, om båndet stadig eksisterer, men kan blot konstatere, at dets indhold ikke er for sarte sjæle.

Min nærkontakt af 2. grad fandt sted, da vi dagen efter havde inviteret en ung mand sidst i 20-erne til at komme og fortælle om sin baggrund. Han hed Bahrem, var fra Iran, var muslim og havde en dansk kæreste, som kom med til skolen. – Der var lagt op til konfrontation. Mine egne tanker, da jeg sad i bilen for at hente dem ved stationen, var, hvad skal jeg byde dem på? (en øl – udelukket!) og hvad skal jeg snakke med dem om? Kan de i det hele taget snakke dansk? Han viste sig at være en ganske almindelig ung mand, der havde gennemgået utroligt meget, inden det lykkedes ham at flygte til Danmark. Nu gik han på maskinmesterskole i Frederikshavn, talte flydende dansk og havde ikke noget imod at fortælle om sine oplevelser, selv om de indebar tortur og undertrykkelse. Hans forhold til Allah var stort set som mit til Gud. Vi gik begge ikke i kirke/moskeen hver uge og kunne godt nyde en øl i ny og næ. Han tog vores elever med storm. Om torsdagen i vores emneuge optrådte han med sit band for alle skolens elever – de største skeptikere af ham og "hans slags" – bar instrumenterne ind i salen for ham og hans iranske gruppe.

Min nærkontakt af 3. grad fandt sted i Litauens hovedstad Vilnius. Her var jeg sammen med folk fra fri- og højskoler blev bedt om at fortælle om De frie Skoler i Danmark, da man på det tidspunkt med lys

og lygte ledte efter en afløsning for det sovjetiske undervisningssystem. Her mødte jeg for første gang Rima Martinieniene, som var tolk for os. Hun oversatte fra engelsk til litauisk og kunne citere Piet Hein på dansk: "Lille kat, lille kat på vejen, hvis er du, hvis er du? Jeg er s'gu min egen". Efter 3 hektiske dage i Litauen stod det os klart, at vi måtte have en person, der kunne tolke fra dansk til litauisk, hvis vi skulle udbygge det netop igangsatte samarbejde, hvorfor Rima og hendes to børn (der var i efterskolealderen) blev inviteret med til Danmark. Her boede de i en tjenestebolig på Nørre Aaby Efterskole, hvor Ruth og jeg arbejdede dengang. Rima lærte dansk på rekordtid og bestod danskeksamen med udmærkelse. Hendes sønner fulgte den almindelige undervisning på skolen og kom ligeledes hurtigt efter sproget. I løbet af året modtog vi forskellige delegationer fra Litauen - både skolefolk, skolebørn og erhvervsfolk, som vi fortalte om det danske system. Desuden blev det for mit vedkommende til et par rejser til Litauen i samme ærinde. Det venskab, der her blev bygget op, fortsatte, efter at drengene og Rima var rejst tilbage til Litauen og resulterede i, at Rima ringede til mig før skolestarten 2004 for at høre, om vi kunne have nogle litauiske elever på holdet, da efterskolen, hun for nuværende arbejdede på, var gået konkurs. Vi sagde ja og har i løbet af året udbygget forbindelserne til Litauen, som det kan læses andetsteds i

skriftet. Før vi fik litauere på skolen, havde vi et år også to bosniske flygtninge, hvis familie boede i en flygtningelejr ved Odense grundet borgerkrigen på Balkan. Ruth og jeg var ude at besøge dem til en fest og blev kærligt og gæstfrit modtaget, ligesom vi er blevet det alle steder, hvor vi har vovet os udenfor vores egen lille andedam. Skal jeg nævne et enkelt eksempel på en anderledes kultur, som de medbragte, kan jeg berette om drengenes forældre, der gerne ville have dem på gymnasiet og opsøgte mig for at få dem erklæret egnede til optagelse på et dansk gymnasium. Et ønske jeg ikke kunne imødekomme, da lærerkollegiet havde udtalt, at deres danskkundskaber var for ringe. Den besked var forældrene selvsagt utilfredse med at få, hvorfor de spurgte, hvor meget det kostede. Jeg svarede, at det ikke kostede noget at have børn i et dansk gymnasium. Da de endnu

engang spurgte, gik det op for mig, at det handlede om, hvor meget jeg skulle have for at sikre børnene en gymnasieplads. Det er første gang, jeg er blevet tilbudt bestikkelse.

I Litauen har man den skik, at man har gaver med, når man møder nye mennesker. Kan man fortælle en lille anekdote om gaven og dermed gøre den personlig, er det ligeledes en fordel, så når jeg rejser til Litauen, har jeg som regel en kuffertfuld gaver med. Jeg husker en anden historie om Litauen. En erhvervsdelegation fra Jurbarkas (by i Litauen) var ankommet til Nørre Aaby. De blev bl.a. inviteret til byens rådhus. De blev bænket i byrådssalen, og vi fortalte om det lokale demokrati, og hvordan det fungerede. I Nørre Aaby er der en landbetjent, Tue Christensen, og vi fortalte om hans arbejde med bl.a. de unge og kom til at sige, at han i øjeblikket holdt ferie, hvilket han havde annonceret i den lokale avis. Der blev pludselig uro blandt tilhørerne, hvorfor vi spurgte om, hvad der var galt. Forretningsfolkene troede ikke, de havde hørt rigtigt. Hvordan kunne alle forretningerne i byen med deres store glasfacader undgå at blive plyndret, når der ingen betjent var i byen? De af jer, der husker lidt fra fortælletimerne, genkalder Jer måske begreber som "tillid kontra mistillid" - "tryghed kontra utryghed" - "frihed kontra ufrihed".

Denne lange indledning for at give et billede af hvordan jeg sammen med mange andre har nogle personlige erfaringer, der er med til at præge vores holdninger og syn på "de fremmede", uanset om de kommer fra Fyn - ("De yngler som rotter"), Sønderjylland - (De har ikke forstand på at lave grønlangkål) eller de er så uheldige at holde til på djæveløen - (de gider ikke at bestille noget). Holdninger som ovenstående bygger imidlertid ofte på fordomme, da man aldrig har mødt eller kendt de personer, man taler om - Ydermere sker der så en generalisering, det er ikke blot Muhammed men alle de andre, der er sådan. Den bedste måde at nedbryde fordomme på er ved samtalen og det personlige møde. Her kommer der ansigt på de fremmede (og farlige), og oftest ender det med, at man må tilslutte sig det slogan, som Dansk Flygtningehjælp havde for år tilbage, nemlig:

"En fremmed er en ven, du endnu ikke har mødt."

Efterskolen er et vigtigt sted for dette møde: Hvert år starter unge med vidt forskellig baggrund på landets efterskoler. De har udvalgt en efterskole, som netop de synes om, måske på grund af beliggenhed, måske på grund af tradition eller fagtilbud. Alle vil opleve, at de kommer til en speciel skole med specielle traditioner, specielle værdinormer og en speciel

dagligdag. De møder med andre ord en speciel kultur, som de skal forholde sig til, uanset om de er "hip hoppere", ateister, muslimer, jøder eller asiater. Da de har foretaget et frit valg, er kravet, at de som elever skal indordne sig under den kultur og den dagligdag, efterskolen tilbyder. Kan de ikke det, er de velkomne til at finde en anden skole, der passer bedre til deres forestilling. - Skolen skal ikke ændre på sin kultur (og sit værdigrundlag), fordi der kommer en elev, der ikke bryder sig om det. Det udtrykkes i ordsproget:

Skik følge eller land fly.

Hvilket betyder, at de normer og den kultur, der gælder i et land, en familie eller på en efterskole, skal følges, hvis man som gæst ønsker at komme på skolen, i familien eller flytte til landet.. Det gælder, både når indvandrere kommer til Danmark, men i lige så høj grad når danskere kommer til Spanien eller Saudi Arabien. Her taler vi om "assimilation".

Andre efterskoler, familier og lande har et lidt mere nuanceret syn på de fremmede: Her accepteres den fremmede, men man er godt klar over, det tager tid, før gæsten får den fulde forståelse af helheden. Selv om han ikke kan spise med kniv og gaffel og måske bøvser i stedet for at sige tak for mad, fordi han er vant

til det, i den kultur han kommer fra, har man en forståelse for, at han nok skal lære omgangsformerne med tiden. Han er ligeledes selv meget interesseret i at lære kulturen at kende. Her taler vi om "integration."

Så er der gæsten, der ikke vil hverken integreres eller assimileres, men som holder på, at han som gæst har en moralsk ret til at fortælle værten (skolen - familien - landet) om, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Hvis værten ikke lytter, vil han/hun med alle midler forsøge at overtale værten til at ændre standpunkt. Her er gæsten oftest styret af en overbevisning, der er kommet til ham udefra - han/hun "har set lyset". Vi taler nu om "ekstremisme". Man vil ikke acceptere de grundlæggende værdier, som man er inviteret til at deltage i. Danskeren i Saudi Arabien skal nok selv bestemme, om han vil drikke spiritus eller ej, selv om det ifølge landets love er forbudt. Efterskoleeleven, der ikke kan forstå, hvorfor han bliver sendt hjem grundet hashrygning, selv om han har brudt den kontrakt for opholdet, han og forældrene har skrevet under på.

Når vi i stammesamfundet Danmark diskuterer ovenstående blandes tingene ofte sammen. Jeg tror de fleste danskere (og andre folkeslag) tager afstand fra ekstremisme, mens de tolererer og forstår de to første grupper. At fokus i pressen altid vil være hos

den sidste gruppe er soleklart. Der kommer ingen avisartikler ud af, at nogen tænder en tændstik (eller andre hverdagshændelser), men bliver tændstikken brugt til at starte en brand (hvilket sker ligeså få gange, som der er ekstremister i forhold til andre fremmede) er det straks på alle forsider, hvorfor vi nemt får et galt billede af virkeligheden. Herefter sker generalisationen og dermed kortslutningen - alle, der tænder en tændstik, må formodes at være pyromaner.

Derfor: En fremmed er en ven, du endnu ikke har mødt: Men skal hun blive ved med at være din ven og gæst hos dig i din familie, din skole og dit land, må hun respektere demokratiet, hvilket bl.a. i Danmark betyder:

Respekt for:

- 1: Ytringsfrihed.
- 2: Religionsfrihed.
- 3: Ligeret mellem kvinder og mænd.

Og til sidst med et lidt omskrevet citat af manden, hvis fødsel for godt og vel 2000 år siden, vi fejrer her i julen:

"Du skal behandle andre, som du selv ønsker at blive behandlet".

Ordliste

Andetsprog:

Betegnelsen for sprog, der tilegnes efter modersmålet, men i en situation, hvor sproget er dagligsprog og oftest som majoritetssprog. F.eks. er dansk et andetsprog for herboende, som har et andet sprog end dansk.

Assimilation:

Personen bliver accepteret uden tøven eller diskrimination på betingelse af at han tillægger sig værtslandets værdier og adfærd uden tøven.

Etnisk:

Kommer af det græske ord ethnos folk.

Fremmedsprog:

Læres først og fremmest i undervisning i en situation, hvor sproget ikke er dagligsprog. F.eks. er tysk og fransk fremmedsprog i Danmark.

Globalisering: Verdensomspændende.

Insertion:

Et forholdsvist nyt begreb i Danmark, det kommer af det engelske ord »insertion«, der betyder indføring, indsættelse el. indstikning. Begrebet anvendes for at sige, at personen bliver tolereret som han er. Han har ret til at arbejde og tager del i samfundslivet, men han forbliver anderledes.

Integration:

Personen er helt accepteret i værtslandet og der er forståelse for at det tager tid at blive en del af helheden.

Interkulturel:

Inter betyder noget, der sker blandt eller mellem. Begrebet interkulturel betyder udveksling blandt eller mellem forskellige kulturer.

Kultur:

Omfatter alt det menneskeskabte i et samfund: f.eks. vaner, traditioner og en særlig livsform.

Kulturtilpasning:

Tab af egen kultur når man lever i en fremmed kultur

Majoritetsgruppe:

Den etniske gruppe flertallet tilhører

Mentor:

En person som har kendskab til metoder og redskaber til - i denne sammenhæng - integration. Kan med fordel være en person fra en minoritetskultur.

Minoritetsgrupper: Mindretalsgrupper af personer med anden etnisk baggrund.

Modersmål (førstesprog):

Det - eller de - sprog, man har lært

I debatten om integration, globalisering og det multikulturelle samfund bruges en række ord - desværre ofte i flæng. For at gøre debatten mere præcis og for at undgå misforståelser er her udvalgt en række centrale ord fra den aktuelle debat. Denne liste indeholder ord og begreber fra teksten, men også ord der bruges i integrationsdebatten.

først (ofte af forældrene). Tilegnes samtidig med og som en del af den primære socialisering og begrebsudvikling.

Multikulturelt samfund:

Et samfund, der består af mange forskellige kulturer.

Segregation:

Personen lever afsondret fra majoritetskulturen.

Skriget 2004

Af Ditte Ejlerskov

At finde det sted inde i dig selv hvor du kan trives hver dag og hvor livsglæden til tider bobler og koger helt over – det er netop det sted hvor maleriet "Skriget" er skabt. Skriget er et euforisk og ærligt glædesskrik. Et lignende frirum findes til dig der tør at lede efter det inde i dig selv.

Da jeg gik ud af gymnasiet drev en kærestesorg mig helt til Asien. Jeg måtte ændre hele min verden for at komme over det... Jeg følte, at det var begyndelsen på resten af mit liv, og at jeg ville blive lykkelig og finde svaret på livets mening der. Jeg fandt en masse svar og blev tilbudt et job på en skole i Kina, hvor jeg underviste i engelsk. At følge sine intuitive lyster var en hel ny verden for mig. Faktisk var den verden mere ny og inspirerende for mig end Asien og al den mystik, jeg mødte der. Men efter at have rejst rundt i Asien i nogle måneder kom jeg alligevel ikke hjem med livets mening. Det er en svær indstilling at møde verden med, og jeg er glad for, at jeg

ikke længere stiller så høje krav til mine omgivelser og mig selv. Med en ny indstilling til min fremtid, blev jeg optaget på forskellige kunsthøjskoler og begyndte et selvstudie i Rom. Det vigtigste i verden var nu at komme ind på et af landets kunsthøjskoler. Det var en hård kamp og alle mine visioner om kunst blev vendt op og ned mange gange, inden jeg fandt en retning, der lukkede mig ind på kunsthøjskolerne. Men der, i centrum af mit mål, mærke-

de jeg, at ikke alle eleverne ville det ligeså meget som jeg, og det er hårdt at brænde seriøst for noget uden at kunne dele det med andre. Nu er jeg blevet optaget på Malmö Art Academy, som er Nord-europas mest seriøse skole. Verden lukker sig op for mig hvert sekund nu! Mest fordi jeg kan mærke, at jeg har lyst til at være her længe, og fordi skolen samarbejder med de førende akademier i verden. Jeg vil aldrig give op der, hvor det er lettest at gøre det. Vil du noget, skal du nok få det, og så snart du gør, kan du mærke det inde i dig selv.

For mig er det vigtigt at gøre det, jeg har lyst til i nuet og på den måde gå på kompromis med alt andet. Jeg ville ikke kunne stå op hver dag til en uddannelse eller et job, jeg bare skulle have overstået. Det, jeg laver nu, er min fritidsinteresse. 24 timer i døgnet. Følger man sit hjerte, er det nok lettere at vælge de andre ting til senere. Jeg bliver aldrig en af de personer, der sidder på plejehjemmet og mugger over alt det, jeg skulle have gjort med mit liv! Jeg tror ikke, at livets mening er så mystisk og uoverskuelig, som klichéen foreslår. For mig er livets mening at leve, og eftersom det er svært at leve i fortiden og fremtiden, må det at leve i nuet være meningen. Mine maleriske filosofier er drivkraften i mit udtryk, mens lysten til rent fysisk at male også trækker en stor del af læsset. Jeg maler de ting, jeg tænker over. Når jeg arbejder med maleri, er det vig-

tigt for mig, at udtrykket bliver personligt og ikke bruger et opreklameret og alt for smart og uforståeligt sprog. Maleriet, som hænger på Stidsholt, handler om det at udtrykke glæde – euforisk glæde! Det omhandler en positiv energi og lysten til at

At følge sine intuitive lyster var en hel ny verden for mig. Faktisk var den verden mere ny og inspirerende for mig end Asien og al den mystik, jeg mødte der.

udfolde sig og bryde rammerne ned. At gøre det man brænder for og ikke lade sig stoppe af hverken holdninger eller regler. Scenen er drømmende og måske fremmed men ikke utryg. Inspirerende! For mig er det helt perfekt, at netop dette maleri nu hænger på Stidsholt, for her findes de åbne sind og friske ideer, der ikke skal lukkes nede, men foldes ud. Hey, der er ingen grænser! I skal bare tonse derudaf! Du får kun det sjov, du selv laver!

Generelt udspiller mine historiefortællende pointer sig i et drømmende univers. Her lader jeg den male-
riske abstraktion spille en ligeså vigtig rolle som den
figurative virkelighed, da jeg mener, de udefinerbare
elementer er ligeså relevante som dem menneskets
intellekt forstår. I og med jeg bruger maleriet som et
medie for en historie og en filosofisk tanke, er det
gået op for mig, at jeg i virkeligheden har et ret
romantisk, i kunsthistorisk sprog, forhold til maleri.
Mine malerier er et mix mellem den helt nutidige og
eksperimenterende billedkunst og de klassiske,
romantiske greb. At bruge den romantiske ind-
gangsvinkel bevidst har styrket mig i ideen om
nutidsmaleriet som et virkeligt medie i sig selv igen
og ikke, som de seneste 100 års kunsthistorie har
præsenteret, en kontinuerlig referering til sig selv i
en udforskning af materialet. Mit maleri har en filo-
soferende kerne. Ikke om maleriet, men om det uni-
vers som maleriet som medie introducerer. Et sted
hvor mennesket, dets drivkræfter og ideer er i cen-
trum. Maleriet lukker op for et sted, hvor disse ideer
betragtes, diskuteres og er bærende for handlingen.
Et lille hul, hvor jeg kan kigge ind i en verden, der
er mere personlig og menneskelig end den af
samtidens
kunstscene.
Jeg bruger
et simpelt

udtryk, men
feminiteten,
stilheden og
intensiteten gemmer på de filosofiske
holdninger. Selvfølgelig findes der en helt
klart holdning i alt, hvad jeg laver, men jeg
foretrækker, at lade tolkningen stå åben
og ikke presse alt for meget ned over
hovedet på min beskuer.
Selvom det ser ud til, at alle mine
malerier er selvportrætter, er
dette dog ikke et bevidst mål, men min
næse er trods alt nærmest, når jeg sidder
i mit atelier og mangler en næse.
Derudover mener jeg, at de personer, der
optræder i mit billedunivers, er repræsen-
tanter for hele menneskeheden, og at
jeg behandler menneskelige behov og
ideer, som selvfølgelig er generelle for
alle mennesker og ikke kun for mig.
Så nej, det er ikke nødvendigvis selv-
portrætter, men eftersom malerier-
ne springer ud af mit hoved, er
hvert eneste penselstrøg vel selv-
biografisk?

Siden 2003 2004 sidst

Efter sommerferien 2003 mødte personalet ind
nogle dage før skolestarten for at forberede
modtagelsen af elevholdet.

En efterskole på Djursland var gået konkurs her kort
før skolestarten, og elever, som glædede sig til et
efterskoleophold, stod nu uden udsigt til at få deres
ønske opfyldt. Stidsholt Ungdomsskole fik en hen-
vendelse, om vi evt. kunne tage nogle litauiske ele-
ver og en litauisk lærer ind.

Hver en seng var besat, men da to af skolens lærere
havde købt egen bolig i Sæby før ferien, stod vi fak-
tisk med to tomme lærerboliger, hvorfor det praktisk
ville være muligt at indrette ekstra elevværelser.
Læreren, Rima Martinieniene, kendte Gorm og jeg
fra vores tid i Nørre Aaby, hvor Rima og hendes børn
boede i et helt år, mens hun gik på Brenderup
Folkehøjskole, og hendes sønner var elever hos os
på Nr. Aaby Efterskole.

På lærerværelset vendte og drejede vi denne udfor-
dring, men til sidst besluttede vi at tilbyde de litauis-
ke elever og Rima at starte hos os. Som vi tidligere
har gjort, inviterede vi de mange andenårselever til
at møde ind dagen før alle andre, så de kunne få
snakket af med hinanden og således være klar til at
modtage de nye. Søndag den 10. august kl. 14-15
indkvarterede vi de nye elever, undtagen litauerne,
som stadig var undervejs med bus. Kl. 15 var der
kaffebord og velkomst ved Gorm. Bagefter samlede
kontaktlærerne deres elever og forældre til lidt prak-
tiske oplysninger, inden forældrene kørte hjem.

Da vi var midt i aftensmaden, ankom de så, de
litauiske elever. Efter maden holdt vi et kort kon-
taktgruppemøde for at præsentere os for hinanden
og se hinanden lidt an. Bagefter var der fotografe-
ring og o-løb på skolen. Aftenen sluttede med
aftensservering og godnat ved kontaktlærerne.

Den næste uges tid gik med ryste-sammen-aktiviteter og mere praktiske ting som rengøringsinstruktion og brandberedskabsøvelse. Prøver i de forskellige fag, således at vi kunne sætte eleverne på de hold, hvor de niveaumæssigt hørte til, var også en del af startugens program.

Før indmeldelse på skolen får alle elever og forældre en rundvisning, og vi gør tydeligt opmærksom på, at alkohol og stoffer ikke hører sammen med et efterskoleophold, og at en overtrædelse af skolens regler på det område medfører øjeblikkelig bortvisning. Det var derfor nogle lidt slukørede elever, som blev hentet af deres forældre efter blot 14 dage på efterskole. Det er ærgerligt for alle parter, når det må konstateres, at vi ikke passer sammen. Vi deltog i Ekstra-Bladets skolefodboldturnering og tabte, trods godt spil og god opbakning fra tilskuerne.

15. september var afsat til liniedag. Samtidig åbnede vi op for, at elever, som havde fundet ud af, at de havde valgt et forkert liniefag, kunne vælge om. Resten af ugen havde vi faguge i dansk, hvor vi arbejdede med film og filmanalyse. Vi så bl.a. Blinkende lygter, Surferne kommer, Sort passager og Pin up. Det var en rigtig god uge. De fleste elever kan faktisk godt lide at trænge lidt ned under overfladen på en god film.

Her midt i september kom to grønlandske drenge på et tre-ugers praktikbesøg, for at finde ud af om et efterskoleophold ville være noget for dem. 10 mdr. er længe at være væk hjemmefra, og ikke alle grønlandske elever har mulighed for at komme hjem på juleferie. Derfor har vi de senere år syntes, at det var en god idé at lade de grønlandske elever få en forsmag på, hvad et efterskoleophold indebærer.

Her mod slutningen af september har vi på lærerværelset fået ganske mange forespørgsler om et værelsesbytte. Vi har derfor indvilliget i at lave værelsesbytte den 25. september og håber så, at der kan falde lidt ro over de elever, "der altså ikke lige kan klare hende/ham mere". For min skyld haster det nu ikke så meget med disse værelsesbytter, for efter 25 år i branchen, har jeg kun alt for ofte set, "at nissen flytter med", så problemerne blot starter forfra på det nye værelse. Det er faktisk bedre efter min mening at løse problemet, der hvor det er.

Op til den sidste weekend i september havde vi planlagt en tur med kontaktgruppen. Turens formål var en evaluering af skolestarten, men også at lære hinanden lidt bedre at kende. Hver gruppe havde desuden en bunden opgave, som skulle løses. Et eventyr skulle dramatiseres for de andre elever, som en del af programmet til lørdag aften, når vi igen var tilbage på skolen. Jeg tog min gruppe med i sommerhus på Vestkysten. Turen føltes lidt kort, for allerede næste dag skulle vi være hjemme lige over middag for at tage imod elevernes forældre, som kom til forældrekonferencen for at høre om, hvordan skolestarten var forløbet.

Søndagen i denne fællesweekend var Efterskolernes Dag, hvilket for os som for de fleste andre efterskoler betyder Åbent hus. Eleverne viste rundt og var aktive i hal, på værksteder og udendørs. Musikholdet underholdt i dagligstuen, og vi prøvede i det hele taget at vise vore gæster, hvad man kan lave, når man er på efterskole. Hvis man skal vælge efterskole, er det en god idé at besøge nogle stykker, så man kan finde ud af, hvem der har det tilbud, der passer bedst til én.

Eleverne er nu ved at finde sig så godt tilpas i huset, at vi har konstateret pletter på gardiner, nedrevne lamper og ødelagte hynder. Det er sommetider svært for elever at se ligheden mellem dagligstuen derhjemme og dagligstuen her på skolen. Det er derfor også en opgave for os at påtale, når skolens inventar ikke bliver behandlet godt og i værste fald bede en elev om erstatning.

At det ikke kun er inventaret, som behandles dårligt, så jeg pludselig et eksempel på en aften, jeg sad hjemme i min stue. En stor flok elever kom hujende bærende på en kammerat med direkte kurs mod den lille sø bag mit hus. Tanken var selvfølgelig, at pigen skulle smides i vandet, og det var til stor fortrydelse for initiativtagerne, da jeg venligt men bestemt fortalte dem, at det vil vi under ingen omstændigheder have. "Det er jo bare for sjov", sagde de. Ja, det kan godt være, at det var for sjov.

Men hvor sjovt er det lige, når man under tvang smides i søen og ydmyges af de andres grin og hån, når man bagefter drivvåd haster til sit værelse. Jeg kalder det et overgreb, og det kom der flere lange

og spændende samtaler ud af med både elever og forældre.

Efter fællesweekenden kom en forlænget weekend, hvor skolens personale benyttede lørdag formiddag til "en pædagogisk dag".

Ugen op til efterårsferien var der linieuge. Skønt jeg ikke har linieundervisning, deltog jeg i natur- og fri-luftliniens tur på Jyske Ås og nåede da også at få masser af frisk luft og ikke mindst rigeligt med vabler, inden vi vendte hjem i silende regn en dag før planlagt. Det var ellers en rigtig god tur, hvor eleverne demonstrerede godt humør og vilje til samarbejde, når der skulle laves bivuak og mad på spritappa-

rat. Vel hjemme på skolen igen, måtte vi straks i gang med at tørre vort tøj, og da vi nu var kommet lidt tidligere hjem end planlagt, blev der mulighed for en tur til svømmehallen i Frederikshavn næste dag. Det var dejligt at få opblødt de ømme benmuskler.

Fredag formiddag indbød musiklinien og kreativ linie til henholdsvis koncert og modeopvisning i foredragssalen. Musik havde arbejdet med sammenspil i forskellige grupper. De spillede og sang for os andre, de numre de havde øvet sig på. Kreativ linie havde fået en bunden opgave: "Utraditionel beklædning", og fremviste nogle fantastiske rober, som fortalte os, at de vist i ugens løb også havde fået udlevet nogle drømme.

Fredag eftermiddag tog vi afsked med hinanden, for nu skulle alle hjem på en uges efterårsferie. På det faglige område syntes jeg, at det mest bemærkelsesværdige havde været, at langt de fleste elever havde fået talt mere engelsk i de forløbne to måneder, end de nogensinde tidligere havde gjort. Årsagen var jo, at det var den eneste måde at kommunikere med de litauiske elever, der jo endnu ikke var så gode til dansk, at de kunne føre en længere samtale.

Efter efterårsferien startede to praktikanter fra Hjørring Seminarium, Annette og Line, i praktik hos os.

Gorm og jeg havde fri en uge til at deltage i Efterskolernes Lederkursus, som i år blev afholdt i København. Vi tog derover weekenden før, så vi kunne nå at besøge Nationalmuseet og Louisiana. Vi havde en vældig spændende uge med et godt program og inspirerende samtaler med efterskolekolleger.

Hjemme igen gjorde Rima og Belinda klar til Halloweenfest. Sig ikke, at efterskoleelever ikke har fantasi til at klæde sig ud. Forberedelserne til festen var startet allerede i weekenden, og festen kulminerede mandag aften.

I den følgende weekend havde Brian og jeg vagt sammen, og vi havde åbnet mulighed for, at de elever, som skulle være på skolen i weekenden, kunne invitere en ven eller veninde på besøg fra fredag til lørdag. Vi havde planlagt et program med gamle lege og boldspil i hallen fredag aften og gåtur til skovsøen lørdag formiddag. Det var tydeligt, at eleverne nød at have besøg af deres venner hjemmefra, og knap var vennerne taget af sted, før vi fik forespørgsler om, hvornår vi kunne arrangere sådan en weekend igen.

Nogle elever havde foreslået en Wanna be-konkurrence, hvor det gjaldt om at klæde sig ud som den popstar eller popgruppe, man gerne ville være og så

mime og lave sceneoptræden til en af deres sange. Det blev helt fantastisk sjovt. Praktikanterne havde foreslået, at Jeanette og jeg sammen med dem skulle tilmelde os konkurrencen som Spice Girls, så da vi indtog scenen, ville jublen ingen ende tage. Alligevel lykkedes det Louise og Mie at overgå os og de andre deltagere med et nissenummer.

Samme aften var der Stidsholtmøde i den anden ende af huset. Her var aftenens foredragsholder Borgmester Flemming Jantzen fra Pandrup Kommune.

Personalet havde igen en pædagogisk dag en lørdag formiddag her i november. Emnet var denne gang skoleudvikling i form af teamsamarbejde

Et ekstraordinært fællesmøde med elevholdet blev planlagt til mandag den 17/11. Vi døjede stadig med ødelæggelser af ting rundt omkring i huset,

og tyveri og andre eksempler på dårligt kammeratskab ønskede vi at drøfte med elevholdet. Vi informerede også om et nyt initiativ, der hed morgengåtur. Nu hvor det var blevet mørkere om morgenen, havde nogle elever svært ved at komme op. Da vi også havde konstateret, at nogle undlod at spise morgenmad, besluttede vi, at en morgengåtur måske kunne skærpe appetitten og friske eleverne lidt op inden timerne. Det praktiske personale meldte sig til at checke, at eleverne rent faktisk kom ud at gå. Det varede da heller ikke længe, inden vi kunne mærke en positiv forandring.

For to år siden havde vi i samarbejde med Zentropa gennemført et demokratirollespil: Striden om Danevang. Vi syntes, vort elevhold dengang havde haft stort udbytte af at være med i rollespillet, og håbede, at det nuværende elevhold ville få et ligeså stort udbytte af det.

Efter Striden om Danevang kom en faguge med matematik og fysik på programmet. Hensigten med fagugerne er jo at give nogle timer tilbage til de boglige fag, som kompensation for at vi sommetider tager en dag ud af kalenderen til en udflugt eller en

anden aktivitet. En af aftenerne løb en basketballturnering af stablen.

En dag modtog jeg en henvendelse fra Maren Ottar Alstrup, efterskolernes integrationskonsulent. I efterskoleforeningen ønskede man, at hver eftersko-

leregion styrkede den fælles indsats for integration, og nu ville man høre, om jeg kunne tænke mig at blive ambassadør for integrationsindsatsen i Nordjylland. Da jeg netop sidste sommer havde færdiggjort den 2-årige uddannelse i dansk som andetsprog fra Danmarks Pædagogiske Universitet i Aalborg, syntes jeg ikke, at jeg kunne undslå mig.

Det er en meget spændende opgave og en stor udfordring, som jeg glæder mig til.

Troels i 8. kl. spillede i et band derhjemme og tilbød nu, at de gerne ville spille på skolen en aften. Der blev således arrangeret koncert for eleverne den 3. december.

Den 5. december rejste jeg til Odense til en konference om det evalueringsprojekt, som Evald og jeg havde deltaget i på Stidsholts vegne. Det var mundt ud i bogen: Selvevalueringens hvide sejl.

Mens jeg var væk, mærkede man på skolen den søde juletid nærme sig, idet forældre, søskende, bedsteforældre og naboer til skolen var inviteret til julebazar. Her underholdt musiklinien, og skolens køkken bød på æbleskiver og gløgg. Til bazaren havde eleverne igennem et stykke tid produceret forskelligt julepynt og godter.

December betyder også terminsprøver her på skolen. Vi har valgt at lægge dem inden jul de senere år, hvilket giver mulighed for at rette opgaverne, inden vi skal på skitur til Norge. Ovenpå prøverne tog vi til Hjørring Bio og så Ringenes Herre: "Kongen vender tilbage" ved en særforestilling kun for os. Samme aften spiste vi julemiddag på skolen med deltagelse

af elevforeningens bestyrelse, som præsenterede sig selv for eleverne og vanen tro medbragte en mandelgave til hvert bord.

Den 19. december, sidste skoledag inden juleferien, gjorde vi værelser og lokaler rene. Vi spiste julefrokost og sluttede af som sædvanligt om fredagen med sangtime. Nu ventede 2 uger med jul og familiebesøg.

Efter ferien startede vi igen søndag den 4. januar om aftenen. Der er altid liv og glade dage, når eleverne mødes igen efter en ferie. Således også denne gang, og måske blev det hele forstærket af, at vi allerede tirsdag aften skulle rejse til Norge. Der ventede dog to emnedage mandag og tirsdag, hvor eleverne blev

forberedt på alt tænkeligt i forbindelse med opholdet, lige fra forventet opførsel i bussen og på færgen, oplysninger om vaske og -tørrefaciliteter på hotellet, skisikkerhed og skismøringsteknik.

Således godt forberedte blev vi hentet af Nilles Busser ved 22.30-tiden. Med elevernes hjælp tog det ikke lang tid at få bagagen i bussen, så vi kunne køre mod Hirtshals og den ventende færg. Tidligt næste morgen anløb vi Kristianssand, hvorfra der var nogle timers kørsel til vort bestemmelsessted, Rauland Appartementshotel, hvor vi skulle indkvarteres i lejligheder og hjælpe hinanden med at lave den medbragte mad. Dagene gik med langrend og

slalom, og aftenerne med aftensamling og samvær i hotellets fælleslokaler. Efter masser af frisk luft og gode skioplevelser ankom vi sent torsdag den 15. januar om aftenen til Hirtshals, hvor en del af eleverne blev hentet af deres forældre, mens resten kørte med hjem til skolen, hvor atter andre blev afhentet, mens de sidste skyndte sig i seng, så de kunne være udhvilede til hjemrejse næste dag.

Søndag den 18. januar mødtes vi parate til at tage fat på hverdagen igen. Jeanette og Michael havde arrangeret tur for eleverne til Uddannelsesmesse i Aalborg.

Mandag den 2/2 startede de 9. kl. elever, der havde ønsket det, i erhvervspraktik. Efter praktikken fik de en kort weekend og mødte på skolen igen søndag for at påbegynde Folkeskolens Obligatoriske Projekt opgave. Fredag den 6/2 startede 10. kl. på deres selvvalgte opgave, mens 8. kl. i lighed med 9. lavede projekt opgave. Indimellem vejledningstimer med eleverne forsøgte lærerpersonalet at kigge på den første planlægning af næste skoleår. Ugen sluttede fredag med fremlæggelse af opgaver/projekter.

Efter en uge med vinterferie var der fastelavnsfest den 25. februar, og et par dage efter havde vi inviteret forældrene til forældrekonf.

Den 1. marts var eleverne i Hjallerup Bio og se filmen: Bedre end Beckham, mens idrætslærerne herhjemme var værter for en ældredag for 55-80 årige DGI-medlemmer. Et par dage efter afvikledes Nordjyske mesterskaber i håndbold for efterskoler på Stidsholt.

Den 8. marts var der Stidsholtmøde om aftenen, og denne gang var det Folketingets formand, Christian Mejdahl, der var foredragsholder. Den 10. marts var der fællesaften med Gallamiddag og efterfølgende Casino.

Weekenden 12.-14. marts var forlænget med fri om mandagen, da næste weekend var fællesweekend på skolen. Denne mandag eftermiddag mistede jeg min far her på Stidsholt, hvor han havde været på rekreation nogle dage efter at være blevet udskrevet fra sygehuset. Næste dag tog jeg til Viborg for sammen med mine søstre at planlægge begravelsen.

Gorm og jeg vendte efter begravelsen hjem til skolen, hvor fællesweekenden allerede var godt i gang. Om søndagen tog vi ind for at overvære elevernes opvisning ved Sæby Gymnastikforenings forårsopvisning. Det er altid fantastisk at se den udvikling, der sker med eleverne rent gymnastisk på et skoleår, og efter opvisningen er de så glade for det, de har præsteret.

I slutningen af marts tog Gorm, Torben og Rima til Litauen nogle dage dels for at optage elever til det næste skoleår men også for at indgå et samarbejde med det litauiske undervisningsministerium om at give de litauiske elever, som tager 10. klasse hos os, merit herfor i det litauiske skolesystem.

De tre dage op til påskeferien havde vi fagdage i dansk, engelsk og tysk.

Efter påske var der den følgende weekend mulighed for at tage knallertkørekort, hvis man var gammel nok.

I den sidste weekend i april havde vi lånt lokaler ud til en dansk-afrikansk dansegruppe, Utamaduni Dance Troup. De havde til gengæld tilbudt en opvisning og lidt undervisning i afrikansk dans til weekendholdet. Det var en stor overraskelse for eleverne, at gruppen også havde medbragt en 12 år gammel, 5 meter lang og 60 kg tung kvælerslange. Flere af dem viste sig dog hurtigt modige nok til at prøve at løfte den.

Den 29. april holdt skolekredsen generalforsamling på skolen. Den næste weekend havde jeg vagt sammen med Rima. Vi havde lang tid før annonceret, at vi ville fejre Kronprinsens bryllup med australske

Mary. Hver elev fik en rolle at spille, og da der ikke var så mange elever tilmeldt weekenden, kunne de faktisk alle komme til at spille en hovedrolle. Gorm havde tilbudt at stå i køkkenet og lave tre retter mad, og bagefter var der kaffe og kransekage. Under middagen var der taler og sange, som traditionen foreskriver ved et rigtig dansk bryllup. Vi nåede også brudevalsens inden midnat.

Efter weekenden startede de skriftlige prøver. Samme dag fik vi besøg af Brd. Løkke, som plejer at fotografere eleverne til det store elevbillede med alle eleverne på.

Den 4. maj fik vi besøg fra København. Det var damerne på Efterskolernes Sekretariat, der var rundt at besøge nordjyske efterskoler, for at få et bedre grundlag for at informere om skolerne, når folk ring-

er til sekretariatet. Hvert år vælger de en ny region ud, som de så besøger.

Et par af pigerne i Brians kontaktgruppe var initiativtagere til en aften med nomineringer i alskens forskellige kategorier.

Midt i maj var der en sidste faguge. Denne gang med matematik og fysik på programmet.

Den 19. maj havde vi inviteret næste års elevhold til at besøge skolen og få information om skolens fagtilbud og regelsæt, og få en lille forsmag på "varen" i form af en optræden ved musiklinien samt en gymnastikopvisning ved hele elevholdet.

Så var det Kr. Himmelfartsdag, der også er Gl. Elevdag på Stidsholt. Da sætter jubilarer fra nær og fjern hinanden stævne på deres gamle skole til jubilarfrokost, og til eftermiddagskaffen kommer så alle andre gamle elever, der har lyst til et par hyggelige timer med hinanden. Elevforeningen afvikler sin generalforsamling, og der er underholdning ved musiklinien og gymnastikopvisning ved hele elevholdet.

Da Gl. Elevdag er en dag, hvor vi beder de nuværende elever om at give en hånd med, for at alt kan fungere, som det skal, er der denne dag ikke så

meget i programmet, der er henvendt til dem. De kan måske godt føle sig lidt oversete. Det ville nogle af lærerne kompensere for, så de gik i gang med at planlægge en gyseraften med natløb. Det blev en vældig succes. Der var vist kun en enkelt elev, som blev sur over at blive vækket midt om natten.

Efter natløbet fik eleverne lov at sove længe, og efter sen morgenmad var det op på cyklerne og af sted til Sæby Museum. Efter at have set museet spiste vi frokost på havnen og cyklede derefter op i Sæbygård skov, hvor bøgen nu stod grøn og fin. Her gik vi en tur i det dejlige solskinsvej, inden vi cyklede hjem til skolen igen, og weekenden begyndte.

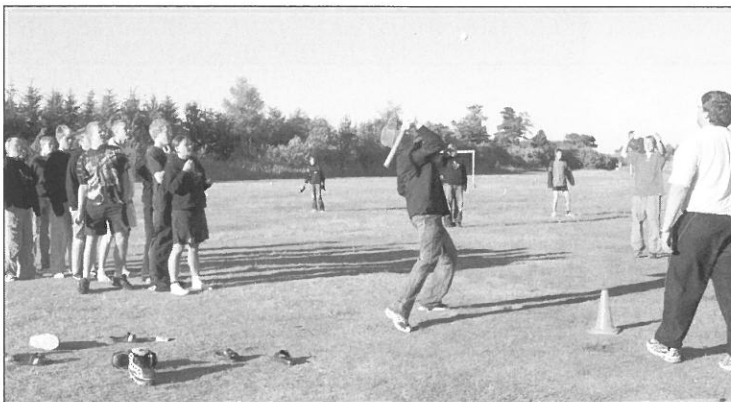
Efter weekenden startede de mundtlige prøver. Ugen bød udover almindelige timer på et par erhvervsdage med virksomhedsbesøg for 8. klasse, der jo ikke skulle til prøve.

Efter pinse var der en pause i prøverne den 2. juni, hvor Stidsholt var vært for en fælles idrætsdag for flere af de nordjyske efterskoler. Det var et stort stævne, men heldigvis var vejret fantastisk godt, og mit indtryk er, at de mange deltagere fik en god dag ud af det.

Fredag den 4. juni havde skolen besøg af Lise Voigt, Undervisningsministeriets fagkonsulent i dansk, som var inviteret til at være censor for den prøve i dansk, som vi tilbød de litauiske elever. Efter prøverne tilbød hun at fortælle dansklærerne om danskfaget netop nu, og det var dejligt lige at blive opdateret. Også de nye prøveformer i dansk, som der arbejdes med i ministeriet, fik vi indblik i.

De kommende 2. årselever var på en tur med en enkelt overnatning sammen med nogle lærere for at få snakket godt igennem, hvad de forventede af et år mere på Stidsholt, og hvad vi forventede af dem

som andenårselever. De var tilbage på skolen, så de på lige fod kunne deltage i fællesweekenden sammen med de andre elever.

Da de sidste mundtlige eksamener var afsluttet, og skolen var gjort ren, drog vi på cykel ned til Lyngså til lejrskolen "Klitten", hvor vi skulle hygge os sammen de sidste dage inden afslutningen. Vejret var måske ikke det allerbedste. Luften var kølig, og det blæste en del, men det var trods alt holdt op med at regne.

Programmet bød på strandaktiviteter, fodboldkamp mod lærerne, Robinsonkonkurrence, grillaften mm. Stille og roligt og hyggeligt fik vi indstillet os på, at skoleåret var ved at være slut. Der blev skrevet i mindebøger og udvekslet adresser og telefonnumre, alt hvad der hører sig til en afsked.

Fredag efter morgenmad blev lejren brudt op. Der

blev pakket og gjort rent, og da alt var pænt rundt omkring, sattes kursen mod Stidsholt Ungdomsskole, hvor der var frokost klar. Efter frokosten skulle gymnastikopvisningen lige pudses af en enkelt gang, inden eleverne gjorde klar til at tage imod forældrene. Kl. 15 var der afslutningsmøde i hallen med sange og dimissionstale. Bagefter uddelte kontaktlærerne eksamensbeviser til

deres kontaktelever, og hermed var skoleåret 2003-2004 slut for eleverne.

For personalet forestod endnu en uges arbejde med klargøring af skolen til ferien, evaluering af skoleåret og planlægning af det kommende skoleår.

Kære forstander Gorm.

Tusind tak for vinen og chokoladen, som jeg fik sidste år til jul. Vi talte om, at jeg havde skrevet et digt om Stidsholt ungdomsskole, i den bog jeg har skrevet. Den heder vejen til et lykkeligere liv. Jeg var elev i 1953. Såfremt i gerne vil have digtet i Årsskriftet, er i velkommen til det. Jeg var desværre forhindret i, at komme til årsmødet i sommer.

En vidunderlig dag den 3 maj 1953, 72 friske piger kommer,
I nystøgne kjoler og glade, der venter en dejlig sommer.
Bøgen er sprunget ud, og græsset er grønt,
Vi er unge og alting er bare så skønt,
Snart sidder vi indenfor på skolen,
Når der er et frikvater nyder, vi solen,
Om morgenen begyndte dagen med morgensang,
vi sang af fulde drag, så der rigtig var klang,
Ved håndgerning fint broderi vi lærte,
Vi lavede fin madlavning, og bagte tærte.
Dagene alt for hurtigt gik,
En grundig lærdom vi fik,
En uforglemmelig sommer med dejlige veninder,
Kunne vi drage hjem, med mange minder.

Inge Marie Frøst.

Mange hilsner fra

Inge Marie Frost,
Hanebjælken 131 9380 Vestbjerg.

Tlf. 98 298005

Nordjyllands Idrætsefterskole – Stidsholt Ungdomsskole midt i en brydningstid

Af Michael Christiansen

Sjældent har et indlæg til årsskriftet kostet så mange overvejelser

Et udsagn som dette kræver selvfølgelig en forklaring, og den vil jeg da også forsøge at give. Når man som udenforstående ser på de store ændringer, som venter Stidsholt Ungdomsskole i fremtiden, er der nok mange, der, specielt her i Vendsyssel, vil spørge sig selv, om det nu også er nødvendigt.

Som en af de store fortalere for fornyelsen, vil jeg gerne give mine bud på, hvorfor det er nu, det skal ske. Noget kunne nemt komme til at stå som et opgør med fortiden/nutiden, men det vil jeg vælge ikke at bruge megen plads på og i stedet se mere på fremtiden.

Et lille kig på situationen nu

Vi har gennem flere år kæmpet hårdt med at få en skarpere profil gennemført, både på vores boglige

fag og vores liniefag, uden vi har fået stor benefit af anstrengelserne.

Vi har på grund af vores meget blandede elevklientel meget store problemer med at fastholde eleverne i deres valg af Stidsholt som skolen for dem. Dette vises i for mange hjemsendelser og for mange, der stopper i utide. Gennem de sidste år ser vi og Nordjylland generelt også en tendens til, at skolerne fyldes senere, om overhovedet. Som det er nu, er det måske tid til at gøre op med, hvad Stidsholt Ungdomsskole er og har været, og i stedet se på, hvad vi kan udvikle skolen til for på sigt at stå stærkere.

Ser man bredere på efterskolemiljøet, er selv gamle hæderkronede og tidligere helt traditionelle Grundtvig/Koldske skoler ved at indstille sig på, at det er almindelige markedsvilkår, der styrer efterskoleleverdenen i dag. Flere skoler har sadlet om, så de

står med en skarpere profil, for at tiltrække elever i den skarpe konkurrence.

I et af de forrige numre af efterskolen udtalte forstanderen fra Humble på Langeland, en af de skoler der altid har været med fremme, at tiden var ved at løbe fra Grundtvig, og man måtte rette sig ind efter det, de unge interesserer sig for i dag og så forsøge at oplive/oplyse derefter.

Skoler, som har haft et tilbud som vores, har indrettet deres skoler som nystartede idrætsefterskoler. Som situationen ser ud i skrivende stund, er der allerede ved at være optaget på idrætsefterskolerne til næste år.

Hvorfor så Idrætsefterskole?

Nogle af argumenterne står jo ovenfor. Efterskolerne Sekretariat siger, at det er der, man sælger pladser, og at markedet tilsyneladende er umætteligt. Vi vil være den første/eneste idrætsefterskole i Vendsyssel, hvis vi arbejder hurtigt nok.

Vi har mange af faciliteterne selv, ellers har vi dem i hvert fald indenfor fornuftig afstand. Vi har plads til et nyt idrætsanlæg som på sigt gerne skulle blive nødvendigt. Plads til nybygning er der rigeligt af.

Vi ligger et perfekt sted, med udgangspunkt i et meget foreningsmangfoldigt område, som vil give os/og vore elever mange muligheder.

Flere af disse foreninger har vi allerede et godt samarbejde med i dag. Sæby Håndboldklub, fodboldklubben, atletikklubben og golfklubben.

Det er bedrøveligt, at unge, som ønsker et ophold på en idrætsefterskole, er nødt til at rejse ud af landsdelen. Mange idrætsledere beklager dette, da de så må undvære deres spillere i en længere periode.

Skiftet til idrætsefterskole vil ikke være voldsomt stort for os. Det er i realiteten det, vi har gjort for vore elever på idrætslinien gennem de sidste 5 år. Vi skal bare skærpe profilen og stå ved det.

Jeg mener, at vi skal se på fremtiden på Stidsholt som et tilbud på flere fronter:

- 1) Boglig undervisning på højt niveau
- 2) Skarp profil i vores idrætsgrene, undervisning på højt fagligt niveau.
- 3) Få, men til gengæld skarpt profilerede valgfagstilbud.
- 4) Med helt fremme med hensyn til naturfag.
- 5) Klubvirksomhed i både idræts- og hobbyregi.
- 6) Kostpolitik. Sund kost, undervisning i kost for idrætsfolk.
- 7) Rygepolitik: Vi skulle gerne ende som en røgfri skole
- 8) International udvikling: Fortsat samarbejde over grænserne.

Hvilke elever er det, vi får på en idrætsefterskole.

Det siger sig selv, at langt de fleste vælger skolen med et ønske om at komme til at dyrke meget sport. Allerede her vil vi være på vej til et løft, og jeg tror også, det bliver bedre på den boglige side.

Mange unge idrætsudøvere er vant til en presset hverdag, hvor de er nødt til at have struktur på deres tid. Dette gør, at de har nemmere ved at falde ind i et skema, hvor dagen "kører" derudaf, end de unge der har været mere vant til at administrere en tid uden fritidsinteresser.

De, der er vant til struktur, har også nemmere ved at nå skolearbejdet, for de er vant til at finde tiden, i modsætning til de andre, som jo "nok når det i morgen".

Det vil i højere grad også være unge med ambitioner, både hvad angår deres idræt og deres fremtid.

Men, det vil også være mere krævende elever. Unge som ikke tager nej for nej, unge som stiller krav til os som skole og undervisere, både i idræt og boglige fag. Unge med forældre som vil vide, hvad de får for deres penge, og om vi kan levere varen.

Det skal vi som lærere og skole være forberedte på, og det vil vi også være.

Hvad er det så, vi gerne vil tilbyde på Nordjyllands Idrætsefterskole

Følgende er udpluk fra forskellige præsentationer.

Oplev samvær med andre unge, få nye venner, få udfordringer og bliv stillet overfor krav om selvstændige beslutninger, – og ikke mindst – spændende emneuger, anderledes arrangementer, spændende gæstelærere, lejrskole og meget andet.

Målsætning for idrætsundervisningen på Nordjyllands Idrætsefterskole

Skolen skal styrke elevernes lyst til at dyrke idræt, også når ungdomstiden er ovre.

Nordjyllands Idrætsefterskole vil medvirke til godt samarbejde med områdets idrætsforeninger.

Eleverne skal under opholdet have rig mulighed for at udvikle sig som aktive udøvere, men også tilskyndes og forberedes til en aktiv rolle som ledere.

Golflinien

Golf foregår på Sæby Golfklubs flotte anlæg, hvor golfklubbens professionelle PGA-træner fungerer som instruktør.

Vælger man golf, forventer vi, at man bruger 12-16 timer om ugen på træning.

Om vinteren kan man vælge et af skolens øvrige idrætstilbud. Banerne er til fri disposition i fritiden.

Golflinien er forbundet med en vis egenbetaling: Dette dækker adgang til Sæby Golfklubs anlæg, juniormedlemskab, nedsat green-fee til mange klubber i Nordjylland, professionel træning og teori og fælles bagskab, prisen for dette er p.t. 1300 kr.

Badminton

Et spil hvor den Nordjyske talentmasse er enorm.

Det perfekte spil hele livet igennem.

Et spil der kræver meget selvdisciplin og træning.

Skolen har også her samarbejdsaftaler med lokale klubber.

Vi stiller selv med et hold i turneringen.

Mulighed for samtræning med unge på allerhøjeste niveau i Danmark.

Natursport

I natursport er det menneskets oplevelser i, hensyntagen til og delagtighed i naturen, der er udgangspunktet.

I oplevelserne i naturen arbejdes der på, at eleverne mærker naturens kræfter på deres egen krop og lærer at klare sig under forskellige forhold.

Der arbejdes også med mere specifikke idrætter, orienteringsløb, triatlon, atletik, kajaksejls, osv..

Fodbold

Undervisningen på fodboldlinien er tilrettelagt for at gøre den enkelte til en bedre fodboldspiller teknisk, taktisk og fysisk.

Vi spiller et stort antal kampe og deltager i forskellige turneringer.

Skolen har en aftale med flere af de lokale klubber, så man kan træne med på dygtige ungdomshold i sin fritid.

Håndbold

Individuelt tilrettelagt træning.

Udvikl dine evner som håndboldspiller, teknisk, taktisk, fysisk og psykisk.

Deltag i stævner med andre efterskoler og spil turneringshåndbold mod almindelige klubhold.

Få mulighed for at træne med på nogle af Danmarks dygtigste ungdomshold i din fritid.

Har du ambitioner og lyst til mere, har vi samtræning og fælleshold med Sæby Håndboldklub (LSU-Sæby) til næste sæson og vi er langt med planerne om fælles juniorhold i eliterækken. Kunne 10 timers håndbold om ugen være sagen?

Hvad skal vi ellers?

Floorball, bordtennis, dance, cheerleading, softball, tennis, volleyball, rugby og basket, konditionstræning, orienteringsløb, atletik, beachvolley, springgymnastik, styrketræning, triatlon og meget, meget mere.

Løst og fast!

Morgenmotion og løbetræning

Alle skoledage begynder med en kort løbetur, og 1-2 gange om ugen løbes en længere tur.

Vi forventer, at vore elever har viljen til at træne og forbedre deres grundform.

Lederuddannelse

Opfylder man alderskravene, skal man påbegynde en træner-/lederuddannelse i løbet af skoleforløbet. Vi udbyder kursus i fodbold, håndbold og badminton gennem DGI, eller den enkelte idræts specialforbund. I håndbold kan man desuden erhverve dommerkort.

Princippet for idrætsundervisningen på Nordjyllands Idrætsefterskole

I idrætsfagene arbejdes der efter princippet, at det er personlig udvikling for den enkelte, der er i højsædet.

Det gælder både i fodbold, håndbold, golf og badminton, som er de fire boldspil, vi arbejder mest med.

Grundholdningen er dog, at idræt er leg. Legen, hvor både fantasi, strategi, konkurrence, bevægelse, sundhed og det åbne fællesskab er vigtige og ligeværdige elementer.

Lejr-skoletanker

Sandsynligvis 2 træningslejre, efterår og forår.

1 indenlands og 1 udenlands, måske.

Gæsteinstruktører på højeste plan.

Kombineret med forskellige kultur/idrætsarrangementer.

Intet ligger fast, men følg med på hjemmesiden.

Ting at tænke over!

pylrer du meget? Har du skader, der er kroniske? Gider du ikke ofre noget af dig selv og yde en indsats?

Har du indtil videre syntes, at 2 timers idræt i folkeskolen har været enormt hårdt, og bare for meget.

Så er det ikke en idrætsefterskole, du skal på.

Men: Er du glad for idræt? Har du fighterhjerter og evnen til at bide tænderne sammen, når det en gang imellem gør ondt? Synes du, at det fællesskab, som det at være med i en stor gruppe med samme interesse giver, bare kunne være spændende? Så vil vi glæde os til at arbejde med dig næste år, og du skal

være meget velkommen på Nordjyllands Idrætsefterskole.

Tiden efter skoleopholdet!

Du er klart blevet bedre til din idræt.

Du vil være afklaret omkring din fremtid.

Flere af vore elever fortsætter på forskellige uddannelser med idrætsligt indhold.

Vi har et særdeles godt samarbejde med Nordjyllands Sportscollege i Frederikshavn.

Du er klar til at arbejde som ungdomstræner/leder i din idrætsforening.

Elevforeningens bestyrelse

Formand	Kirsten Kristensen	Østkystvejen 159, Lyngså	9300 Sæby	Tlf. 98 46 93 39
Næstform.	Palle Larsen	Stadionvej 3 I H	9600 Aars	Tlf. 98 66 27 26
Kasserer	Brian Hjelm	Aalborgvej 16, 1. sal	9370 Hals	Tlf. 98 25 68 83
Sekretær	Inger Jensen	Lille Hedenvej 50	9850 Hirtshals	Tlf. 98 94 38 49
	Henrik Christiansen	Nørholtvej 2, Flauenskjold	9330 Dr. Lund	Tlf. 98 86 12 65
Suppleant	Morten Nielsen	Løkkenvej 25	9490 Pandrup	Tlf. 28 34 99 97
Suppleant	Saka Keldorff	Park Allé 9	9800 Hjørring	Tlf. 98 92 07 43

Mai og Mie om bestyrelsens arbejde

Vi har fået den udsøgte fornøjelse, at blive pålagt det privilegium, at skrive et indlæg til dette års- skrift. Som pligttopfyldende tidligere studiner på Stidsholt Ungdomsskole (S.U.), føler vi et vist behag, ved at magten nu er os i hænde. De må ikke forveksle dette udsagn med en trussel, vi er skam aldeles anstændige unge mennesker. Pølse. Stol De blot blindt på os.

Der eksisterer mange vigtige aspekter på S.U. Heriblandt står en hob af overordentligt venlige mennesker, populært kendt som Bestyrelsen. Af dem kender få til, men de er dog trods dette af meget vigtig karakter. Det er nemlig disse, der giver ilt (O2), saft og kraft (grundet vores forholdsvis unge alder, kan vi desværre ikke oplyse Dem om de kemiske formler for de sidst nævnte) til S.U., og i sidste ende har styr på fremtiden. Vi er dem alle en tak skyldig, idet deres arbejde helt og holdent er frivilligt og ulønnet. Man må i sandhed erkende, at disse menneskers bidrag til, at sikre en fornuftig oprethol-

delse af S.U., er usædvanligt pompøst. De har ligesom alle andre normale mennesker en hverdag fyldt med stress og jag – sagt med flimrende næsehår og dirrende næsebor – samt forpligtelser, arbejde og familie. Vi vil hermed fortsætte indlægget, med vor point of view, af en bestyrelses arbejde...

Det var en sindsoprivende, spændende oplevelse at overvære et bestyrelsesmøde. Her fik vi et indblik i bestyrelsens arbejde og formål. Og det stod klart for os, at uden dennes funktion, ville vi være en pragtfuld ungdomsskole fattigere! Ej heller skal det forbi gå nogens næse, at pæretærten, serveret ved samme anledning, var særdeles udsøgt, og lur os om der endog ikke også var creme fraiche til mesterværket. Det var dog mageløst.

Og nu undrer De Dem nok; hvad er så formålet med hele denne redelighed? Antarktis. Jo, ser De, vi skal nu fortælle Dem, med prangende æresrøst i svælget

vor, hvad arbejdet består af og hvorfor Bestyrelsen er så uundværlig. Alle er vi vel enige om, at S.U. er heaven on earth. Faciliteter i massevis, dejlige mennesker og en hyggelig atmosfære. Men hvem sørger for, at faciliteterne forbliver i topstand, menneskene forbliver dejlige, og atmosfæren ikke forgår og for-

Det var en sindsoprivende, spændende oplevelse at overvære et bestyrelsesmøde.

andrer sig til den uhumske dunst af musebæ? Det gør Bestyrelsen selvfølgelig! De formår at varetage alles interesser indenfor rimeligheden og økonomiens grænser, således at alt i sidste ende går op i en højere enhed. Disse diskuterer alt fra undervisning

og elever til lærerpolitik og lakering af gulve. Lød vor opgave på, at nævne enhver detalje af deres prisværdige arbejde, ville dette indlæg ikke tage ende før Vor Herre stiller træskoene. Kinderæg. I samme vending, vil vi her benytte lejligheden til, at udtrykke vor fascination af Bestyrelsens arbejde, og opfordre flere unge til at bruge tid og kræfter på, at bevare S.U. Eksempelvis ved at melde sig ind i skolekreds/bestyrelse.

Oversættelse af ovenstående uforståelige sludder af hensyn til knapt så åndssvage mennesker: Bøj jer i støvet, Bestyrelsen rykker for vildt!

Vi fratager os alt ansvar for mulige udslag af sort og ligegyldig humor. Dette skyldes udelukkende vort ophold på S.U. (Michael Christiansen og Jeanette Larsen, we blame it on you!) Over and out!

Præsentation af elevforeningens bestyrelse

Mit navn er Kirsten Kristensen. Jeg kom til Stidsholt Ungdomsskole i maj 1963 og startede som køkkenpige. Da jeg havde været her i 1 år, startede jeg som elev, samtidig med at jeg hjalp i køkkenet, når der var noget ekstra at lave. I 1997 kom jeg i elevforeningen, og i 2001 blev jeg formand og er det stadig.

Jeg hedder Palle Larsen.

Jeg gik på Stidsholt årgang 1989-1991.

Efter S.U. kom jeg på Bisnapgård i Hals i et år.

Derefter startede jeg på Aalborg Tekniske Skole på 1. skoleperiode på landtransportskolen i Nørresundby. Blev udlært lager- og transportarbejder ved DSB stykgods, Aalborg, i december 1995.

Har haft mange forskellige jobs siden, bl.a. chauffør, nogle håndværkerfag, vagt og nu er jeg så kommet tilbage til lagerarbejdet, da jeg er ansat ved ALDI centrallager i Haverslev.

Fritidsmæssigt er jeg startet til karate og er afdelingsbestyrelsesmedlem i Aars boligforening, Hornum afdeling, kom i elevforeningens bestyrelse for ca. 4 år siden og er p.t. næstformand.

Lidt om mig selv: Mit navn er Inger Stoklund Jensen. Jeg er 23 år gammel og bor i Hirtshals. Jeg var elev på Stidsholt Ungdomsskole i 96-97, og dette år blev et år, der betød meget for mig. Jeg har altid haft et vist kendskab til skolen, idet at min far gik der engang, og derved ofte har været med dernede, til gl. elevdag og generalforsamlinger. At komme på Stidsholt er som at komme i sit andet hjem, man føler sig altid velkommen, og det er noget af det, jeg godt kan lide ved at være på skolen.

Efter Stidsholt kom jeg 1 år på Hanherreders Ungdomsskole, og derefter tog jeg HH i Hjørring. På nuværende tidspunkt er jeg elev ved Hjørring Politi, hvilket jeg er utrolig glad for, og jeg bliver udlært til august 2005.

Jeg har været i elevforeningen i ca. 3 år, det første år var jeg suppleant. En af grundene til, at jeg er i elevforeningens bestyrelse, er, at jeg derved stadig kan bevare min nære kontakt til skolen og få lov til at lave noget for de elever, som er på skolen nu.

Jeg er p.t. sekretær i elevforeningen.

Her er en kort beskrivelse af mig : Mit navn er Brian Hjelm. Jeg gik på Stidsholt 97/99, hvorefter jeg tog med skoleskibet Danmark. Efter skoleskibet har jeg arbejdet på en coaster og i Superbest, indtil jeg startede på HTX. Nu er jeg kokkeelev på Kommandøren i Hals og ved med sikkerhed, at det er kok, jeg skal være. Mine interesser er sport, computer og mad. Jeg havde ikke hørt om elevforeningen, før jeg var til 5-6 års jubilæum på Stidsholt sidste år, hvor Ejvind spurgte, om det ikke var noget for mig. Nu vil jeg gøre så meget som muligt for at sørge for, at alle de nye elever kommer til at få et godt bekendtskab med os. Jeg er p.t. kasserer i elevforeningen.

Jeg hedder Renè B. Kristensen, er 21 år gammel, og jeg har meldt mig ind i elevforeningen, pga. at jeg gik på Stidsholt ungdomsskole fra 1999-2001, og dengang skete der ikke noget i elevforeningen, og det vil jeg gerne være med til at lave om på.

Jeg har været med til at arrangere en weekend for eleverne på skolen den 12-14. november, som elevforeningens bestyrelse arrangerede, og vi modtog meget positiv respons på denne weekend. De meldte allerede ud, inden vi tog hjem, om vi ikke kom igen weekenden efter. Det er rart at modtage denne form for respons, og det giver mig lyst til at arbejde videre på flere lignende arrangementer. Jeg er p.t. suppleant i bestyrelsen.

Elevforeningen set fra sidelinien!

Siden 2001 har jeg siddet i elevforeningen, som repræsentant for skolen, et arbejde jeg er utrolig glad for.

Inden for den sidste tid har jeg set, at elevforeningen er begyndt at blomstre.

Elevforeningen er gået fra at være passiv, til at være mere aktiv, grundet at der er kommet nye kræfter i foreningen.

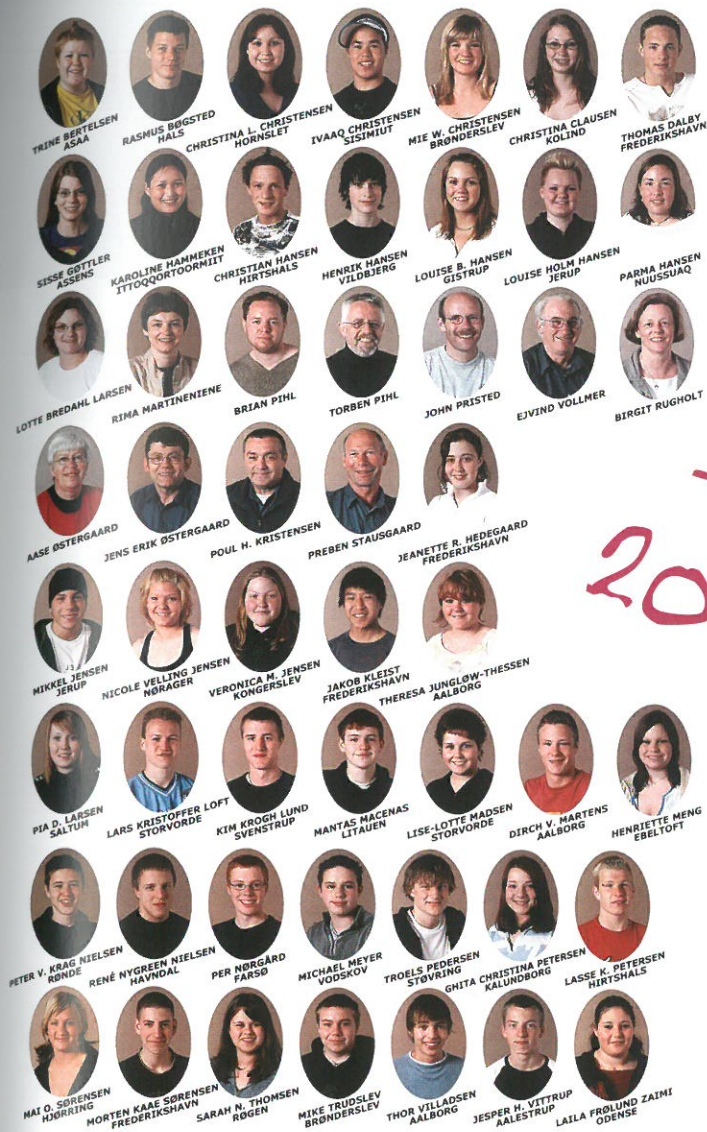
Fra at elevforeningen kun reelt havde med gamle elev dage at gøre, er man nu også begyndt at arbejde på at få liv på skolen, ved at planlægge flere arrangementer på skolen, både for nuværende og forhenværende elever.

Et ønske fra min side vil være, at der vil møde nogle flere op til generalforsamlingen i elevforeningen, som finder sted til gl. elevdag, da det er meget vigtigt for at holde liv i elevforeningen, at der er mange at vælge imellem til bestyrelsen.

Hilsen Ejvind

Samtidig vil vi alle i elevforeningen ønske alle gamle og nuværende elever, samt personale på Stidsholt Ungdomsskole en glædelig jul og et godt nytår.

Stidsholt Ungdomsskole

Årgang 2003-2004

Kære allesammen

Af Kristina Andreassen

I februar besluttede jeg mig for endelig at tage op på skolen og besøge dem alle sammen igen.. desværre havde jeg kun tid om aftenen, så jeg kunne ikke nå at hilse på alle lærerne..

Men jeg fik besøgt Ruth og Gorm.. og jeg satte mig ned sammen med Ruth og fortalte hende, hvordan det hele er gået mig, siden jeg frivilligt valgte at stoppe på Stidsholt. Efter en halv times tid var Ruth helt forbløffet og meget glad på mine vegne over, hvordan det hele er gået mig.. hvorefter hun bad mig skrive dette lille indlæg til årsskriftet.

Jeg vil starte med at fortælle jer, hvad mit ophold på Stidsholt Ungdomsskole har betydet for mig, og hvorfor jeg valgt at stoppe.

Da jeg startede på skolen i 2002, var jeg meget negativ over at skulle være så langt væk fra Sjælland. Jeg var bange for at miste mine venner

derhjemme, og desuden var det jo ikke mit eget valg at komme på efterskole.. men efter et par måneder var jeg utrolig glad for at gå der. Jeg kom meget hurtigt i snak med de andre og havde en meget god kontaktlærer, som var der til at snakke med mig, når tingene gik skævt! Da vi kom til næsten slutningen af året, valgte jeg at tage et år mere.. - Mest for at lære noget mere, blive lidt mere moden og måske få et bedre forhold til min mor.

Men da jeg så startede igen sommeren 2003, virkede det helt mærkeligt at komme tilbage.. -komme tilbage til en skole, hvor kun under halvdelen af eleverne fra året før var der, og at der var så mange nye elever.. det var ikke helt, som jeg havde regnet med. Men når folk så spørger mig, hvad det egentlig var, jeg forventede af året, vidste jeg jo ikke, hvad jeg skulle svare.. for på en måde vidste man jo godt, at der ville komme en masse nye elever, som man skulle lære at kende. Men det, der gjorde mig forvirret,

var, at der var nye elever og elever, som man allerede havde tilbragt et helt år med.. altså var man mere knyttet til nogle end til andre!

Jeg lærte igen en masse nye mennesker at kende.. men det var jo bare ikke det samme. Der gik nogle uger, hvor jeg havde det rigtig skidt på skolen. Så jeg tog hjem til Sjælland i en uges tid for at snakke med min psykolog om det hele. Jeg fortalte hende, hvad jeg tænkte og følte for.. og det gjorde mig bare endnu mere forvirret. Da jeg kom hjem, valgte jeg så at skrive en lille "bog" om mit liv. Det fik mig til at indse, at der var utrolig mange ting, som jeg ikke havde fået afsluttet eller gennemført! Jeg satte mig ned og snakkede med min mor om det hele.. og der besluttede jeg mig for at stoppe midt i et skoleår. Jeg kunne mærke, at jeg ikke trivedes deroppe, når jeg var der, selvom jeg egentlig havde et kanon forhold til dem allesammen. Da jeg kom tilbage til skolen igen, fortalte jeg, at jeg droppede ud. Mange kunne ikke forstå mig, men det betød ikke så meget for mig.. for alt i alt, ville jeg bare have det godt med mig selv igen!

Dagen kom, og jeg skulle forlade det sted, som havde været mit hjem i 1 1/2 år, og det sted som betød rigtig meget for mig. Min mor kom op og hentede mig, og dagen efter tog jeg ned til min

daværende kæreste og boede hos ham og hans mor. Jeg begyndte så at søge arbejde.. men uden held.. i en hel måned gik jeg bare hjemme og lavede ingenting. Allerede der var jeg ved at give op første gang.. og fortrød inderligt, at jeg var stoppet på skolen, for hvis ikke jeg var det, havde jeg ikke behøvet at gå hjemme og kede mig og havde ikke behøvet at være så tæt på at give op! Men heldet vendte i starten af december.

Jeg var i Bilka en dag og så, de manglede juleassistance i legetøjsafdelingen, så det søgte jeg og fik det med det samme. Julen nærmede sig, og vi fik mere og mere travlt. Da januar kom, skulle jeg have været opsagt, men min chef kom over og sagde, at de gerne ville ansætte mig fast på fuldtid, fordi jeg var så dygtig. Så allerede der begyndte det hele at gå fremad! Men så begyndte mig og min kærestes forhold at gå galt. Jeg arbejdede utrolig meget, og vi så næsten ikke hinanden, så jeg valgte at gå fra ham, selvom jeg ikke havde noget sted at bo, og selvom jeg var helt alene i det mørke Jylland!

Men jeg havde jo fast arbejde og ville vise alle, at jeg godt kunne klare mig selv. Jeg boede først 14 dage hos en kollega og derefter 14 dage hos en anden kollega, mens jeg søgte lejligheder i vildskab, men

Fortsættes på side 48

igen uden held. Allerede efter den første uge gav jeg op.. anden gang. Men min søde kollega hjalp mig med at holde humøret oppe og var der for mig. På et tidspunkt var jeg så langt nede over det hele, at det eneste, der holdte mig oppe, var mit arbejde.. Jeg følte mig simpelthen så ensom og alene og gjorde mig en masse tanker om at flytte tilbage til Sjælland.. - for jeg var virkelig desperat!

Efter en måned sad jeg på internettet og kiggede i Den blå Avis, og pludselig fandt jeg en lejlighed få km væk fra mit arbejde, nær bussen og nær supermarkeder. Det var bare perfekt. Så jeg greb telefonen og ringede til udlejeren. Den var ikke udlejet endnu.

Jeg tog ud og kiggede og faldt straks for den. 4 dage efter flyttede jeg ind. Min mor kom over med alle mine ting, og jeg fik indrettet mig! Jeg var utrolig glad.. men om aftenen, da alle var taget af sted kom ensomheden igen. Jeg tænkte på, at jeg egentlig ikke havde nogen grund til at være trist. Jeg havde et sted at bo, et kanon arbejde og allerede nye venner! Så ensomheden måtte kravle væk igen..

I dag har jeg stadig lejlighed, arbejde, fast kæreste, som er utrolig dejlig til at hjælpe mig! Til august 2004 starter jeg på Handelsskolen i Århus, så jeg kan komme i gang med min uddannelse.

Måske lyder jeg egoistisk.. men jeg er superstolt af mig selv. Jeg har fået så meget selvtillid, efter jeg er kommet til at skulle klare mig selv.. stolt af, at en 17-årig pige som mig har lejlighed.. men mest af alt stolt over at kunne vise hele min familie og mine venner, at jeg kunne gøre det, de ikke troede, jeg ville overleve - Men en ting er sikker... Jeg ville ikke have klaret alt det her uden mit ophold på Stidsholt.

Den skole har lært mig så meget, og Michael Christiansen har lært mig endnu mere.. og det er jeg ham evig taknemmelig for. Jeg har lært at klare de små og store situationer, hvor jeg før bare gav op og lod andre hjælpe mig. Jeg har lært at tænke over tingene og ikke bare gøre, hvad der passer mig. Jeg har lært at styre min økonomi, hvor jeg, da jeg gik på skolen, bare brugte de få penge, jeg havde, på alt andet end fornuft! Jeg er hele Stidsholt Ungdomsskole taknemmelig for al den hjælp, de alle sammen har givet mig.

Lige nu sidder jeg faktisk her og får helt tårer i øjnene, når jeg læser det igennem.. Jeg har det bare supergodt med det hele og med mig selv. Mit råd til jer alle sammen... - I må aldrig give op for let. Der er en løsning på ALT og lige meget hvad.. så overlever man altid. Pas på jer selv...

Brev fra jubilar

Af Steen Laustsen

Hej Stidsholt - forstander og alle I andre

Min frue og jeg vil hermed gerne sige hjertelig tak for en meget dejlig dag, da vi var til mit 30 års jubilæum i torsdags. Det var en meget fin dag og det var noget virkeligt dejligt mad i serverede. Det var nogle hyggelige omgivelser og rammer det hele var bygget op omkring. Stor ros til køkkenet.

Jeg havde glædet mig meget til dagen og fik alle mine forventninger indfriet og hvor var det underligt at møde mennesker man ikke har set i 30 år!

Vi var vist nok det største hold denne dag med 22 deltagere og det må da være fint alt taget i betragtning.

Dejlig solskin på græsplænen foran skolen - ja så kan man godt ønske at tiden kunne skrues tilbage - bare nogle timer, men sådan er det jo desværre ikke, men minderne er også dejlige at huske på.

Endnu en gang tak for et fint arrangement.

Håber på gensyn.

Med venlig hilsen

Thina og Steen Laustsen
Oxholmvej 11, 9800 Hjørring.

Kære elever, lærere og personale på Stidsholt Ungdomsskole

Her en lille hilsen fra jeres gamle praktikanter fra Hjørring seminarium. Vi vil gerne takke jer alle sammen for en utrolig spændende og lærerig praktikperiode, hvor vi som kommende lærere har fået meget brugbart med i bagagen. For at nævne nogle af de største og mest spændende ting, som vi har deltaget i, vil vi gerne fremhæve rollespillet "Striden om Danevang", matematikemneugen, Halloweenfesten, Popstarsaftenen, samt vores orienteringstimer omkring det danske demokrati. Grunden til netop at fremhæve disse begivenheder, er, at vi har fået lov til at se, hvordan en ungdomsskole fungerer i et sammenspil mellem de faglige og sociale aspekter. Vi har netop oplevet forskellene mellem ungdomsskolelivet og den almindelige danske folkeskole.

Alt i alt kan vi se tilbage på en praktik fyldt med positive oplevelser, især har det ansvar, som vi fik i forbindelse med skolens dagligdag både fagligt og

socialt været utroligt godt for os som kommende lærere. Det at blive taget alvorligt som praktikant betyder meget, når man som forholdsvis grøn både skal møde personale, men især eleverne.

Eleverne fra årgang 2003-2004 vil vi især takke, fordi I tog så godt imod os og alle vores åndssvage ideer. Vi håber, at ungdomsskolelivet kan være medvirkende til, at I alle finder lige netop jeres plads og mening i livet.

Til slut vil vi gerne ønske jer alle sammen alt godt i fremtiden, og håber, at det må gå både skolen, de tidligere elever og fremtidige elever godt.

Mange venlige hilsner

Line Anderson og
Annette Kappel Laustsen,
praktikanter fra Hjørring seminarium 2003

Teamsamarbejde

På et pædagogisk møde for hele personalet i efteråret 2003 blev det besluttet, at tiden var moden til at finde nye arbejds- og organisationsformer på Stidsholt Ungdomsskole. I januar 2004 præsenteredes personalet for en ny organisationsform, hvor de daglige arbejdsopgaver og funktioner fra skoleåret 2004/05 i meget høj grad skulle udføres af selvstyrende team. Der blev oprettet 4 team, som nu kaldes de administrative team:

- Infoteam
- Skemateam
- Bygnings-, økonomi- og sikkerhedsteam
- Pædagogisk team

De administrative team er sammensat af pædagogisk personale samt repræsentanter for det tekniske og administrative personale.

Desuden blev der nedsat klasseteam, der tager sig af hvert af de 3 klassetrin, der er repræsenteret på sko-

len. Hvert af de 3 team består af lærere, der har undervisning på det pågældende klassetrin. Klasse-teamets opgaver er af social og pædagogisk art. Disse spænder fra organisering af projektopgaver til forældrekonsultationer.

Tidligere har undervisningen været niveaudelt, og eleverne har været på forskellige hold i de forskellige fag. Denne tanke har vi nu brudt med. I stedet går eleverne nu i den samme klasse i alle fag. Heri ser jeg mange fordele både pædagogisk men også organisatorisk. Eleverne knytter sig tættere til hinanden i en klasse, hvor de er sammen i mange timer. Dette skaber grobund for den nødvendige tryghed, der skal til for at kunne tilegne sig viden og turde ytre egne meninger og holdninger. Organisatorisk betyder det mere fleksible skemaer og undervisning. I praksis vil det gøre det nemmere at lave projekter og tværfagligt samarbejde, når det passer klassen.

I skrivende stund er det første halvår med de nye organisationsformer ved at være gået, og den første status over teamsamarbejdet kan gøres. Fordelene ved at arbejde i team er mange. Der er flere til at løse opgaverne – og ikke mindst er der flere, der kan løse opgaven end tidligere, hvor en enkelt person

har løftet opgaven alene. Denne fleksibilitet er en stor fordel for skolens hverdag.

I teamet kommer man mere i diskussion med sine kolleger. Holdninger debatteres, argumentationen finpudses og kanter slibes. Denne dialog anser jeg som kimen til videre udvikling.

Som man siger, er al begyndelse svær. Der er stadig et stykke til, at alle team fungerer optimalt, arbejdsformen er blevet fast rutine, og vi har fundet vores fødder. Som lærer er man jo ofte vant til at planlægge og udføre undervisningen alene. Der kan være mange indgroede vaner, der skal gøres op med, når døren til klasseværelset sættes på klem.

Skolens bestyrelse

Bo S. Christensen	Svangensvej 5, Hørby	9300 Sæby
Benny Jacobsen	Vestermarksvej 24, Ørum	9320 Hjørring
Carsten Vittrup	Halvorsmindevej 150	9800 Hjørring
Knud Andersen (formand)	H.C. Andersensvej 5	9000 Aalborg
Inger Jensen	Vanggårdsgade 4, 1.sal	9850 Hirtshals
John Dohn	Kantarevej 7	9300 Sæby
Kirsten Kristensen	Østkystvejen 159	9300 Sæby
Jørgen Trolborg	Råbjergvej 220	9982 Aalbæk

Kære gamle stidsholt elever!

Vi indbyder jer hermed til elevmøde

Kr. Himmelfartsdag
torsdag den 5. maj 2005

Bemærk, at tidspunktet for elevmødet er ændret i forhold til tidligere år. Søg kontakt med jeres kammerater og tag ægtefælle eller kæreste med. Jeres forældre og venner af skolen er også meget velkomne.

Program:

- kl. 14.00 Samling
 - kl. 14.30 Kaffe og generalforsamling (kr. 20)
 - kl. 15.30 Underholdning/aktivitet
 - kl. 17.00 Aftensmad (kr. 30)
- Sæt dagen af til elevmødet.

Efterskolernes dag

Åbent hus søndag 25. september 2004 kl. 13-17

Jubilæumsholdene år 2005 er

Elever fra:

1999-00	5 år
1994-95	10 år
1989-90	15 år
1984-85	20 år
1979-80	25 år
1974-75	30 år
vinteren 1969-70 og sommeren 1970	35 år
vinteren 1964-65 og sommeren 1965	40 år
vinteren 1959-60 og sommeren 1960	45 år
vinteren 1954-55 og sommeren 1955	50 år
vinteren 1949-50 og sommeren 1950	55 år
vinteren 1944-45 og sommeren 1945	60 år

Endelig invitation udsendes medio april. Da vores adressekartotek er ufuldkomment, beder vi gamle elever tage initiativ til at få fat i så mange adresser på tidligere elever som muligt og sende en liste til skolen. Vi vil så sende invitationer ud efter listen.

Med venlig hilsen og på gensyn

*Stidsholt Ungdomsskoles elevforening
og forstander Gorm Brandborg Larsen*

Sygefar

Af Preben Stausgaard

Der er efterhånden gået 4 år, siden jeg sidst skrev i årsskriftet om min ansættelse på Stidsholt Ungdomsskole, og der er sket meget siden dengang på mit arbejdsområde.

Min nye jobbeskrivelse er socialpædagogisk medhjælper, instruktør, pedelmedhjælper. Et lignende job tror jeg ikke findes på andre efterskoler. Før jeg blev ansat på skolen, var jeg Falckredder i mange år. Gorm mente, jeg havde noget i bagagen, skolen kunne bruge, derfor blev jeg i år 2001 medlem af sikkerhedsudvalget med ansvar for brandsikkerheden. Jeg fik også opgaven som sygeansvarlig (sygefar), det vil jeg fortælle lidt om.

At være sygeansvarlig vil sige, at jeg tager mig af sygdom og skavanker blandt eleverne. Når skoleåret starter, har jeg en samtale med hver enkelt elev. Der kan de fortælle mig, om der er sygdom, skavanker eller andet, der skal tages hensyn til i skoleåret. Bliver

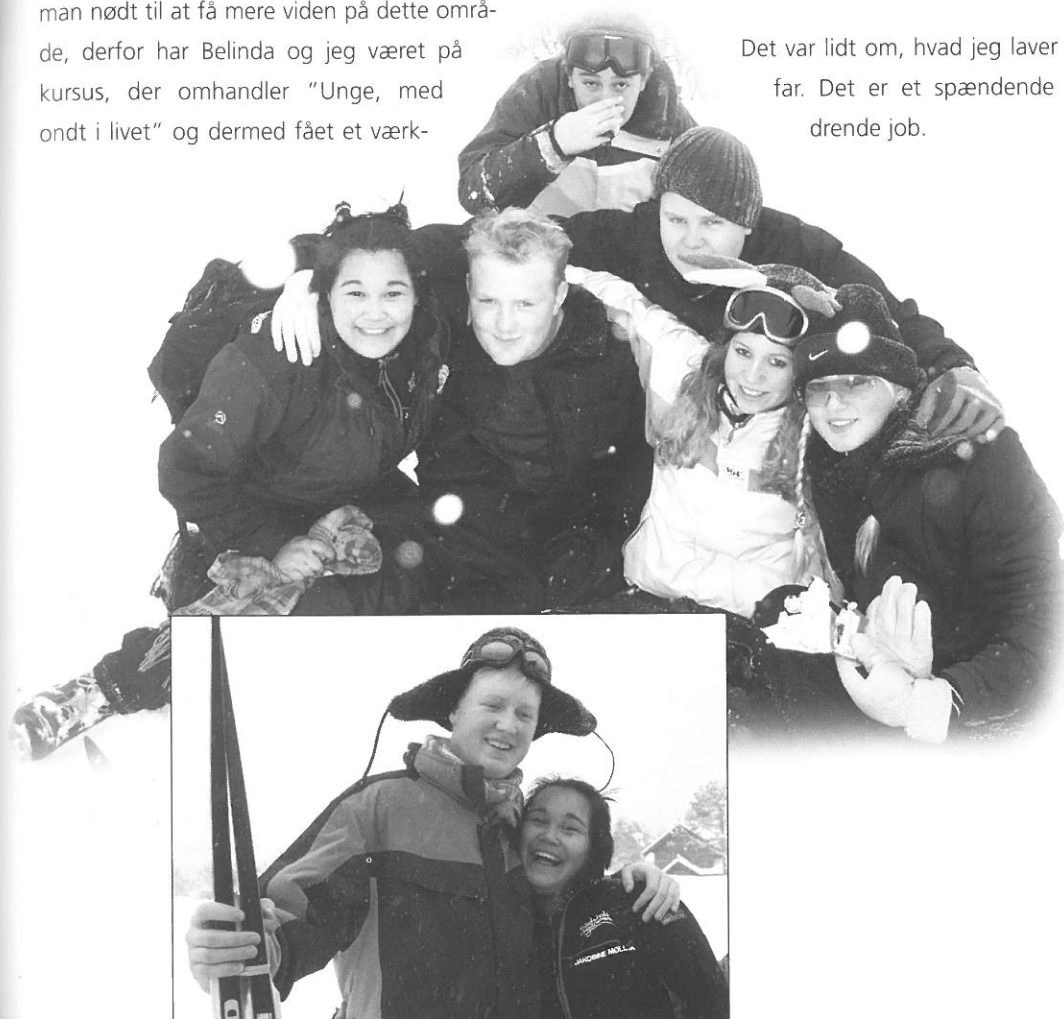
de syge og dårlige i det daglige, skal de komme på sygekontoen om morgenen inden skolestart, hvor de blandt andet kan få taget temperatur, lidt behandling og gode råd.

Derefter tager jeg stilling til, om de skal være senge-liggende eller kan deltage i den daglige undervisning. De kan også komme og få en god snak om alt mellem himmel og jord. Skal de til lægen, bestiller jeg tid hos dem, fortæller hvem der kommer, og hvad jeg mener, de fejler. Vi har aftaler med 2 lægehuse i Sæby, pigerne har en kvindelig læge og drengene en mandlig læge. Lægerne er meget glade for den ordning, vi har på skolen med en sygeansvarlig, så ved de altid, hvem de skal kontakte, hvis der er nogle ting, vi skal samarbejde om. De er også glade for vores regel med, at det kun er den syge elev, der kommer, for de må ikke tage venner med til lægen, det skaber for meget uro i venteværelset. Hvis eleven

er utryk ved at gå til læge, speciallæge, tandlæge eller på sygehus tager jeg gerne med for at trøste dem. Nu er det ikke sygdom det hele, der er også en hel del socialpædagogisk arbejde at udføre. Det er ikke alle, der har det lige godt med sig selv. De har "ondt i livet" og for at kunne hjælpe dem, er man nødt til at få mere viden på dette område, derfor har Belinda og jeg været på kursus, der omhandler "Unge, med ondt i livet" og dermed fået et værk-

tøj, som vi kan bruge og dermed hjælpe de unge med at komme videre. Derudover har jeg lidt undervisning i førstehjælp, er med i nogle fortælle-timer, hvor jeg fortæller om korrekt brug af smertestillende medicin, om hygiejne og hvad der ellers opstår af ting i det daglige.

Det var lidt om, hvad jeg laver som sygefar. Det er et spændende og udfordrende job.

Ungdomsskole og bank – hvordan hænger det nu sammen?

Af Jørgen Christiansen

Tiden er for længst løbet fra overskriften i bogstavelig forstand. Bank er nu ikke længere en del af indlæringen til de unge mennesker – i hvert fald ikke i direkte betydning...

Ingen af de nuværende elever og nok heller ikke så mange af deres forældre husker den barske fortid. Det er andre pædagogiske principper, der har været på skemaet i de seneste mange år. Men alligevel. For i en anden forstand er der på flere måder en sammenhæng mellem Stidsholt Ungdomsskole og banken.

Lokalsamfundet og nærhed

Såvel Stidsholt Ungdomsskole som Nordjyske Bank er vigtige brikker i lokalsamfundet.

Skolen er et stort aktiv, der lokalt skaber aktivitet, engagement, liv og sjæl, samvær og samarbejde, og

så er skolen også en betydningsfuld arbejdsplads i området. Det hører vi ofte fra elever og andre med tilknytning til skolen. Og det er noget, som banken også har oplevet i sit mangeårige samarbejde med Stidsholt Ungdomsskole, lige siden den blev etableret i 1931.

Tilsvarende er Nordjyske Bank som vendelboernes bank et spejlbillede af det lokalsamfund, hvor vi bager op om de initiativer og aktiviteter, der er i bankens virkeområde. Banken er en fri og uafhængig folkeejet bank, der i dag tæller mere end 16.000 medejere, og som har tradition og vil samle mennesker omkring os. Som lokal bank møder vi kunderne, hvor de er, og hvor de bor. Vi kender dem og følger dem i deres dagligdag og lokalområdets udvikling.

Begrebet nærhed er således kendetegnende for såvel skole som bank.

Unge mennesker

Og både skolen og banken har med unge mennesker at gøre. Selvsagt mest for skolens vedkommende – så at sige døgnet rundt.

Men også banken har på en række områder relationer til ungdommen. Udover at vi giver en række unge mennesker en bankuddannelse og ansættelse i banken, har vi jævnligt forbindelse med skoleungdommen. Det gælder for eksempel, når vi har elever fra folkeskolen i erhvervspraktik, ligesom banken tilbyder skolerne en orientering i forskellige emner om unge og økonomi.

Og så har vi naturligvis et meget stort antal unge mennesker som kunder i banken. Mange af dem

synes måske ikke, at penge og økonomi er det sjoveste at bruge energi på. Men når de flytter hjemmefra, får de ofte nogle ændringer i deres økonomi, som banken er med til at få afklaret.

Vi håber, at skolen også får god vind fremover som idrætsefterskole og fortsat kommer til at give en masse unge mennesker et udbytterigt og lærerigt ophold og en god oplevelse.

For eleverne håber vi, at de får en god fremtid med gode minder fra Stidsholt Ungdomsskole - og også gerne en fremtid i økonomisk trygge rammer.

Og mellem skole og bank vil der også i fremtiden være en sammenhæng.

Nyt og anderledes

– grafikerer får ordet!

Af Thomas Bohnfeldt

Det så ud til at blive en helt almindelig arbejdsdag. Alle sad og arbejdede koncentreret ved hver sin computer; det eneste man kunne høre var museklik; en summen fra computeres ventilatorer og kolleger gå på skift til og fra printreren. En helt almindelig arbejdsdag. Men så blev den sagte støj brudt. En stor mand, med små runde briller, fuldskæg, kort pjusket hår, åben skjorte og atache-taske tromlede ind igennem døren. "Thomas?". "Det er mig", svarede jeg den forpustede mand. "Gorm Brandborg Larsen, Stidsholt Ungdomsskole", svarede han og rakte hånden frem. Jeg greb hånden. "Thomas Bohnfeldt". Normalt præsenterer jeg mig ikke med fuldt navn, fordi det virker så højtideligt. Men en eller anden hjernecelle i mig fik altså min mund til at reagere på denne måde – der må have været noget højtideligt ved dette lille øjeblik. Måske var det atache-tasken. Jeg ved det ikke. Måske var det, fordi jeg kunne mærke, der var en betydningsfuld sætning undervejs; den forpuste-

de herre, som netop havde sat sig, sagde nemlig: "Vi skal have lavet noget, som er helt nyt og anderledes!

Noget som aldrig er set før!" Jeg tænkte straks at, nå ja, det siger de alle sammen! Men jeg kunne nu godt mærke, at her var der virkelig tale om noget nyt og anderledes. Han åbnede atache-tasken og viste mig opgaven.

Lad mig forklare lidt om denne episode, som vi kan kalde min første oplevelse af Stidsholt Ungdomsskole og starten på et frugtbart samarbejde. Scenen udspillede sig hos trykkeriet Bræmer Tryk A/S i Vrå, hvor jeg arbejder som grafiker. Opgaven fra Stidsholt Ungdomsskole – som Gorm B. Larsen netop var blevet formand for – drejede sig om årsskriftet 2000. Og det skulle være nyt og anderledes. Det blev mig, som skulle prøve kræfter med opgaven – og resultatet? Det blev åbenbart så tilfredsstill-

ende, at vi har brugt det samme koncept i layoutet lige siden – også til det årsskrift, som dine øjne er rettet mod netop nu!

Tanker og idéer bag layoutet

Hvordan skulle årsskriftet så være? Nogle af stikordene var, at det skulle være 'nyt og anderledes'. Jeg fik også at vide, at det skulle være 'enkelt og stilfuldt'. Vi blev enige om at bruge et utraditionelt format til bogen: Nemlig 18 x 18 cm. Allerede dér havde vi noget anderledes. Forsiden skulle have et maleri. Jeg prøvede at lave forskellige forslag til, hvordan man kunne sætte forsiden op. Jeg havde dog en klar favorit, som heldigvis også faldt i forstanderens smag: Den skulle være sort! Hvorfor nu det? Er sort ikke trist? Kommer man ikke bare til at tænke på ondskab, død – og 'den sorte skole'? Nej, det synes jeg ikke. Ikke i denne sammenhæng. I dag gør mange mennesker verden sort og hvid. Men sådan er verden ikke – den er farverig og broget. Viden og skole kan være med til at få øjnene op for nuancerne. Det farverige maleri i midten af forsiden

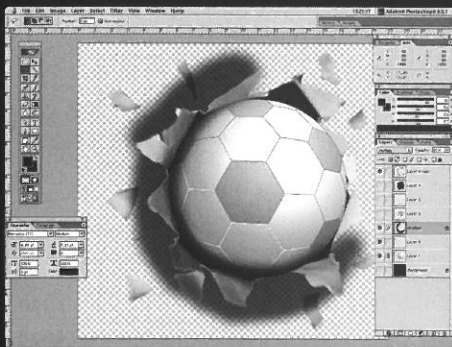
skal symbolisere nuancerne ungdomsskolen kan give. Sort er også en tidløs farve, men samtidig meget moderne – og dét er også nogle gode værdier at sætte på en ungdomsskole: At være tidløs og moderne!

Inde i bogen kan man se de samme tanker og idéer komme til udtryk. Billederne i den sorte kasse ved overskrifterne blev manipuleret og vredet i – så det fik et 'ungt look'. Skriften blev en enkel, men elegant skrifttype. 'Skydningen' (d.v.s. afstanden mellem hver linje) blev større end man plejer, for at gøre hele siden luftig og enkel. Resultat blev et årsskrift, som ikke lignede andre ungdomsskolars årsskrift – altså 'nyt og anderledes'!

Andre udfordringer

Sådan endte årsskriftet altså med at blive. Siden hen har der været andre spændende udfordringer, som skulle passe til det layout og den stil, som vi lagde ud med i årsskriftet. Én af de udfordringer, der har været, er den seneste mappe, vi har lavet. På bagsiden af mappen ønskede Gorm, at der skulle være en

...den forpustede herre, som netop havde sat sig, sagde nemlig: "Vi skal have lavet noget, som er helt nyt og anderledes!"

Der designs på computeren. Nederst ses enderesultatet...

bold, med en masse budskaber på. Bolden skulle oveni købet flyve ind i et net, som om den gik i mål! Men det eneste jeg havde, var en tegning af en bold! Hvordan skulle jeg lave dét? Jeg tog teksterne og manipulerede med dem, så de fik en runding, som om de sad på en bold. Bagved lagde jeg tegningen af bolden. Et net kunne jeg ikke tegne så det lignede. I stedet kom jeg på den idé, at bolden kunne se ud som om, den skød igennem mappen mod hovedet på læseren. Jeg rev nogle stumper papir i stykker og lagde det i scanneren. På computeren lagde jeg papirstumperne rundt om bolden. Til sidst brugte jeg en zoom-effekt i billedbehandlingsprogrammet. Slutresultatet blev det billede, som er her til venstre på siden.

Fremtidige opgaver

Hvilke spændende opgaver kommer mon så i fremtiden? Jeg ved det selvfølgelig ikke – men jeg har en formodning! Fordi sagen er nemlig den, at Stidsholt Ungdomsskole ikke længere kun er Stidsholt Ungdomsskole – men nu 'Nordjyllands Idræts efterskole'! Dét budskab skal ud! Det kræver jo en masse nye initiativer: Nu skal vi jo have symboler og layouts som indikerer sport, fart og bevægelse. Så måske får jeg en dag besøg af den forpustede mand med attachetasken, som igen vil sige: "Vi skal have lavet noget, som er helt nyt og anderledes!"

Internationalisering i de danske efterskoler

Af Rima Martinienė

Det startede som et års forsøg med at danne et internationalt miljø for unge på en ny efterskole "Fremtidsbroen.dk" på Djursland, men for mig blev det efterhånden til 3 års arbejde på Danmarks efterskoler, det sidste år på Stidsholt Ungdomsskole. Nogle spændende og udfordrende år, hvor man kunne gennemføre mange ideer og forsøg. Det har efterskolerne en rigtig god mulighed for med den metode- og indholdsfrihed i undervisningen, som de har.

Var det en tilfældighed, at Litauen blev valgt som partner i skolernes internationale samarbejde? Det synes jeg, der var en god grund til.

Da Litauen som det første af landene under det sovjetiske imperium erklærede sin uafhængighed 11. marts 1990 og fremkaldte et raseri fra Mr. Gorbachovs side, gik der flere måneder, inden den Vestlige verden turde anerkende landets selvstæn-

dighed. Der var ikke mange, der troede, at sovjetterne ikke ville gøre en ende på dette "forsøg". De store lande var særlig forsigtige med at blande sig. Litauen ventede med spændt åndedræt. Sovjetterne rasede og truede. Et gennembrud kom efter 11 måneder fra Island. Danmark var også blandt de første lande, som anerkendte Litauen som et selvstændigt land.

Sådan åbnede den vestlige verden porten for Litauen. Resten af vejen skulle kæmpes hårdt indtil maj 2004, da Litauen blev optaget i EU.

Det ville være forkert at tænke, at den danske støtte begrænsede sig til denne erklæring. Danskere kom over til Litauen med det samme med de ideer, som de selv brændte for: markedsøkonomi, demokrati, integration af handikappede, de frie skoler og meget mere. Eigil Kjærgaard fra Nr. Djurs kommune og Gorm Brandborg Larsen dengang fra Nr. Åby Efterskole var blandt de første.

Så da en gruppe danskere kom med en idé om en ny efterskole med internationalt miljø, som skulle placeres i Nr. Djurs, var der allerede stærke forbindelser mellem denne kommune og Vilkaviskis kommune i Litauen. Det var derfor helt naturligt at invitere unge derfra og ikke fra Afrika eller andre steder i verden. Efter to år, da skolen på Djursland lukkede, var det igen ikke tilfældigt, at det var Stidsholt Ungdomsskole, der valgte at "bære depechen" videre. Gorm Brandborg Larsen, som er nuværende leder af efterskolen, er faldet for litauere og Litauen for mange år siden og kender landets historie en del bedre end en gennemsnitlig litauer.

De danske unge ved knap nok, hvor Litauen ligger. Hvor mange af dem ved noget mere end bare det, at det er et af de tre Baltiske lande? Ved de, at Litauen, ligesom Danmark, var en stormagt i flere århundreder i middelalderen? At litauere ikke har russisk som modersmål, men snakker et sprog, som er et af de ældste i Europa og mindst forandrede i tidens løb? Hvor mange af de danske unge har mødt en litauer og har sin egen mening om, hvad det er for et folk, som nu er kommet med i EU?

Det var bl.a. det, der lå i de pædagogiske grundtan-ker på de efterskoler, som tog en beslutning om internationalisering på skolerne. Først når de unge

mødes side ved side til hverdag, begynder de at opdage spændende ting hos hinanden: hvor ligner vi dog hinanden, uanset at litauere ikke er så vilde med tarteletter med kylling og asparges sovs. Drengene er lige så hurtige til at prøve kræfter med hinanden, og pigerne kan lige så godt lide at sætte intriger i gang. Særlig på efterskolerne, hvor man er sammen 24 timer i døgnet, er det også muligt at opdage små men væsentlige kulturelle forskelle: danskernes trang til fællesskabet, hensyn til de svage og "tag det roligt" kultur, litauernes flid, vedholdenhed, trangen til at blive til noget og en del individualisme. Tænk, hvis de kunne smitte hinanden med det bedste, de har?

For at kende et fremmed land, skal man prøve at bo der og følge hverdagen. Det giver helt andre muligheder, end turismen gør. Forestil jer en klasse danskere i Østeuropa, som ikke bare går rundt og råber og drikker sig fulde (jeg har nogle eksempler fra gymnasiebesøg i Prag), men laver et godt stykke arbejde sammen med jævnaldrende, som ender i en stor (800 mennesker) ungdomsfestival eller en udstilling med multimedie, drama m.m. hvor unge på tværs af grænser viser hinanden og diskuterer de ting, som, de synes, er aktuelle for dem. Forstil jer endvidere, at et overhoved i den katolske kirke i Litauen udtrykker sit utilfredshed med, at unge tør

debattere prævention og andre i danskernes øjne "uskyldige" ting om det seksuelle. Det sætter en dansk klasse i centrum af en landsdækkende diskussion i Litauen, som kommer ud i alle aviser og på nationalt TV. Der kommer situationer, hvor unge mennesker skal stå ved deres værdier, og måske for første gang kommer de rigtigt til at tænke over, at man ikke behøver tage på en lang tur til udlandet for at finde ud af, at mennesker kan tænke helt anderledes end i Danmark.

Hilsen fra Litauen

Siddende: skoleinspektør V.Malcevicius, souschef - V.Navickiene. Stående (fra venstre): N.Saltenyte (geografi), R.Zemaitaitiene (kemi), R.Bakysyte (biologi), J.Navickaite (informatik), L.Namajuskiene (litauisk), V.Mackoniene (historie).

Forsøget med internationalisering fortsætter, og forhåbentlig bliver det til en tradition. Skønt vi snakker forskellige sprog og har lidt forskellig smag og tro, tilhører vi fra naturens hånd den samme biologiske art, som blev delt i flere lejre på grund af den historiske isolation. Frygt for det fremmede forsvinder, når man forsøger at lære det at kende.

Vi husker med glæde besøget af tre lærere fra Stidsholt Ungdomsskole i Litauen og deres besøg på Simonas Daukantas skole i Vilnius. Måske er det vigtigt også for andre at vide, at en gruppe unge på vores skole får undervisning i dansk. Skønt deres præstationer ikke er store, spredes kærlighed til Danmark og dansk på vores skole. Vi husker med glæde de danske sange, som vi sang sammen.

Tusind tak for de CD'er med danske sange, som vi fik af jer efterfølgende.

Vi ønsker jeres skole alt det bedste. Vi håber på, at vi kan ses igen, når der kommer en mulighed for det.

Med venlig hilsen

skoleinspektør Jolanta Knyviene, dansklærer Milda Normantiene

På besøg i Litauen

Af Torben Phil

Gorm og jeg selv foran Trakai sammen med Vaidas forældre. (Foto: Rima)

På besøg i en historietime på Uzupio gimnazija. Bagerst sidder Rima og Gorm. Jeg tager billedet.

Fra parken i det sydlige Litauen, med de mange "kasserede" statuer af Stalin.

Selvfølgelig fik vi også noget godt at spise. Her er vi sammen med Vaidas forældre på en armensk restaurant.

Et af de tog og en af de godsvogne der blev brugt til menneske-transport til Sibirien.

5

10

15

40

25

45

50

60

ELEVLISTE 2003/2004

Anders M. Jensen	Koldinggade 48	9900 Frederikshavn
Annemette Jensen	Teglageren 24	9240 Nibe
Camilla Gulbæk	Kristinevej 10	9280 Storvorde
Cecilie Skovbak Jensen	Strindbergparken 14	9381 Sulsted
Christian Funk Søgaard	Nørremarksvej 6	9460 Brovst
Christian Hansen	Rylevej 2	9850 Hirtshals
Christian Vinther Rasmussen	Heibergs Have 65	4300 Holbæk
Christina Clausen	Drasbeksgade 4, 2. sal	8560 Kolind
Christina K. Søndergaard	Vosnæsvej 22	8540 Skødstrup
Christina L. Christensen	Toftevej 5 B	8543 Hornslet
Daniel Altkemper	Horsevænget 18	9320 Hjallerup
Daniel Mosbæk Andersen	Jagtvej 118, 4.th.	2200 København N
Daniel Nielsen	Asåvej 4	9220 Aalborg Øst
Dirch Vestergaard Martens	Th. Stauningsvej 16	9000 Aalborg sø
Ghita Christina Petersen	Jacob Andersensvej 65, 2. mf.	4400 Kalundborg
Hans Christian Fischer	Kirkegårds Allé 13	5000 Odense C
Heidi Kristensen	Hvalpsundvej 23	9240 Nibe
Heidi Skriver	Højejen 112	9400 Nørresundby
Henriette Meng	Villersvej 1A	8400 Ebeltoft
Henrik Søndergård Pape	Sønderklit 32	9990 Skagen
Ivaag Christensen	Postboks 472, Piitarsuup Aqq 1	3911 Sisimiut
Jacob Frederik Andersen	Rønnebærkæret 25	2670 Greve Strand
Jakob Kleist Johansen	Ravnkildevej 70 st. th.	9220 Aalborg Øst
Jakobine Møller	GL. Kirkevej 23	3951 Qasigianniguit
Janni Thejl Hermansen	Irisvej 7	9740 Jerslev
Jeanette Ringsholt Hedegaard	Agnethevej 8	9900 Frederikshavn
Jesper Hvidgaard Vittrup	Troldemosevej 19	9620 Aalestrup
Johnny Larsen	Brovande Vej 45	9990 Skagen
Jonas Nielsen	Margrethevej 15	9320 Hjallerup
Karina Rasmussen	Toftholmvej 163	9690 Fjerritslev
Karoline Hammeken	Mikip Aqq B 378	3980 Ittoqqortoormiit
Kasper Munch Nielsen	Orionvej 11	9900 Frederikshavn
Katja Botteleth Danielsen	Bogfinkevej 8	8660 Skanderborg
Katrine Mark Abildgaard	Svalevej 3	9400 Nørresundby
Kim Krogh Lund	Skøjtevej 16	9230 Svenstrup
Kristian Bjørn Kringelborn	Kattedamsvej 15	9440 Aabybro
Kristina Bredal Sørensen	Fjembevej 3	9300 SÆby
Kristine Kleiner	Nervøvej 20A	9430 Vadum
Laila Frølund Zaimi	Aser Rigsvej 13 1. tv.	5000 Odense C
Lars Kristoffer	Loftkystvej 29	9280 Storvorde
Lasse Petersen	Margrethe Parken 40 st. tv.	9850 Hirtshals
Lise-Lotte Munkholm Madsen	Engtoften 15	9280 Storevorde
Louise Bøgelund Hansen	Barken 21	9260 Gistrup

Louise Holm Hansen
 Louise Schomburg Andersen
 Mads Kornum Sejsbo
 Mai Odgaard Sørensen
 Mantas Macenas
 Maria Glargaard
 Maria Nielsen
 Mark Højen Asdal
 Matas Kavaliauskas
 Mette Skallerup Andersen
 Michael Feldbæk Jensen
 Michael Flensborg Nielsen
 Michael Meyer Pedersen
 Michael Munkebæk
 Mie Wedsgaard Christensen
 Mike Trudslev
 Mikkel Jensen
 Morten Gregersen
 Morten Kaae Sørensen
 Nanna Kanstrup
 Nanne Nielsen
 Nicole Velling Møland Jensen
 Niels Henrik Hansen
 Parma Hansen
 Per Nørgård
 Peter V. Krag Nielsen
 Pia Dodensig Larsen
 Rasmus Bøgsted
 René Nygreen Nielsen
 Sarah Nygaard
 Sean Kollerup Revill
 Sisse Gøttler
 Susanne Frederiksen
 Theresa Junglow-Thessen
 Thomas Dalby
 Thor Joachim Villadsen
 Tobias Iversen
 Trine Bertelsen
 Troels Pedersen
 Vaida Kisieliute
 Veronica M. Jensen
 Åge H.Eliassen

Sindalvej 60 B
 Skamlebækvej 25
 Risbjerggårds Allé 88
 Skjoldborg 14
 Pasilaiciu 17-48
 Lille Dallvej 16
 Svoldrupvej 104
 Kærvej 95
 V. Kurdirkos 1-31
 Bispevænget 23
 Bavnebakken 71
 Nørremarksvej 2
 Tvedenvej 14
 Annasvej 8
 Hulkføsvej 4
 Trigecentervej 52, 2. th.
 Hirsevej 14
 Hovengvej 39
 Kingosvej 40
 Charlottenhøj 66
 Bragenholtvej 70
 Mejlbyvej 27
 Niels Mouritsensvej 20
 Egeqqua 2B-204
 Nibevej 99
 Gammel Hovedvej 13
 Sdr. Saltumvej 50
 Vestergade 38
 Dalbyovervej 8
 Thomsen Vembvej 13
 Bispensgade 32, 2 tv.
 Storegade 7
 Koktvedvej 69, 3. tv.
 Blåkildevej 96
 Solbakkevej 37
 Oddesundvej 101
 Markedsvej 86
 Hylholtvej 59
 Bymarken 23
 M.K. Ciurlionio 5-12
 Solvej 17
 Inutsaaip Aqq. B.50

9981 Jerup
 4540 Fårevejle
 2650 Hvidovre
 9800 Hjørring
 LT-2000 Vilnius Litauen
 9230 Svenstrup
 9600 Års
 9700 Brønderslev
 Marijampole Litauen
 9800 Hjørring
 9530 Støvring
 8783 Hornsyld
 9310 Vodskov
 9800 Hjørring
 9700 Brønderslev
 8380 Trige
 9981 Jerup
 9370 Hals
 9900 Frederikshavn
 9000 Aalborg
 9310 Vodskov
 9610 Nørager
 7480 Vildbjerg
 3905 Nuussuaq
 9640 Farsø
 8410 Rønde
 9493 Saltum
 9370 Hals
 8970 Haundal
 6990 Ulfborg
 9000 Aalborg
 9550 Mariager
 9900 Frederikshavn
 9220 Aalborg Øst
 9900 Frederikshavn
 9220 Aalborg Øst
 9700 Brønderslev
 9340 Aaså
 9530 Støvring
 LT-2000 Vilnius Litauen
 9293 Kongerslev
 3980 Ittoqqortoormiit

Stidsholt Ungdomsskole

Ørtoftvej 152 · 9300 Sæby

Telefon 98 46 80 33

Telefax 98 46 84 33

E-mail: info@stidsholt.dk

www.stidsholt.dk